

עֲזְרֵי יַמְעַם ה' עֲשֵׂה שְׂמִימִים וְאֶרֶץ

סֵפֶר תִּיקוּנֵי זוֹהַר

- מִנְקֵד -

- דַּף הַיּוֹמֵי -

שְׁחַבֵּר הַתְּנָא הָאֱלוֹקֵי רַבִּין שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זִיע"א
מְבוֹאֵר בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַקּוּרָא בּוֹ
מְחוּלָק ל-29 קוֹנְטְרָסִים

מוֹפֵץ לֹא מְטַרְת רִיחַ כָּלֵל - לְקִירֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כָּל סֵפֶר תִּיקוּנֵי זוֹהַר

בְּכ - 20 דִּקּוֹת בְּלִבְד

בְּדִקּוֹת סִפּוּרוֹת בְּלִבְד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

◆ "קוּדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא אַנְרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא" ◆

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי"

בַּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמַשׁ תוֹבֵב" א

ל"ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תּשׁע"א ל"פ"ק

◆ קוֹנְטְרָס מְסַפֵּר 10 ◆

הטיבה ה' לטובים

תיקון הזוהר המחולק נדפס בנדבת

הרב משה יהודה בן צביה אסתר להצלחה בכל הענינים
וזוגתו טויבא אסתר בת חוה לרפואה שלמה ולהצלחה בכל הענינים

יצחק בן טויבא אסתר להצלחה בכל הענינים
הדסה גילה בת פריידא צירל, הרבה נחת דקדושה מכל יו"ח ולהצלחה בכל
הענינים

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו הקדושה תעמוד
להם למלוץ יושר, שימלא ה' כל משאלות להם לטובה ולהרכה, בהריות
גופא, פרנסה בשפע וברוח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים טובים
בהריות השלימות, אכ"ר.

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים.
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מקראי אור - עימוד ועיצוב

052-7615936

בְּפֶתַח הַתְּקוּוֹן

י' שְׁמַחוּ ה' הַהוֹרִים וְיִגְלוּ ה' בְּנִים שְׂאֲבִינוּ לְכָבוֹד יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר בְּיוֹם הַהֵא נִהְגוּ לַעֲשׂוֹת הַתְּגַלְחַת לְבָנִים שְׂיַחְיָה, הוֹצִיאוּ לְאוֹר מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, סִפְרֵי תְקוּוֹנֵי הַזְהַר ב־ 29 קוֹנְטְרָסִים, כָּל קוֹנְטְרָס מְסִימִים לְלִמּוּד לְעֶרְךָ 20 דְּקוֹת, וְכִשְׁמַחְלָקִים לְ- 29 אֲנָשִׁים גּוֹמְרִים בְּעֶרְךָ בְּכ- 20 דְּקוֹת אֶת כָּל תְּקוּוֹנֵי זֶהר, וְכָל אֶחָד שְׁלוֹמֵד מִצְטָרֵף עִם הַכָּלל וּמְסִים יַחְדָּיו, וְנִחְשָׁב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאִלוּ סִים כָּל תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר הַקְדוּשָׁה. וְכֵן כָּל אֶחָד שְׂיַעֲשֶׂה תְּגַלְחַת לְבָנוּ שְׂיַחְיָה, יְכוּל לְקַבֵּל בַּחֲנֹם סֵט פְּזוּה, וַיַּחְלֵק לְ- 29 אֲנָשִׁים שְׂיַלְמְדוּ לְזִכּוֹת בְּנוּ, וְכֵן יִזְכֶּה בְּסִייעָתָא דְשְׂמַיָא שְׁבָנוּ יְגַדֵּל לְאִילָנָא רַבְרָבָא. - וְכֵן כָּל מִי שְׁבָנוּ נִכְנָס לְעַל תּוֹרָה וּמִצְוֹת בְּמִזְל טוֹב, יְכוּל לַעֲשׂוֹת הַסְּגָלָה הַזֹּאת שְׂיַגְמְרוּ יַחַד 29 אֲנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹת בְּנוּ, וּבְזִכּוֹת פָּחוּ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי בְּדַאי יַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו. - וְעוֹד כָּל מִי שְׂמַחְתֵּן אֶת בְּנוּ אוֹ בִתּוֹ אוֹ שְׂעוֹשֶׂה כָּל שְׂמַחָה גַם כֵּן יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּגְמְרוּ 29 אֲנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹתָם. - וְכֵן כָּל מִי שְׂעוֹשֶׂה סְעוּדַת יָאֲרִצִּיט לְעֻלּוֹי נְשִׁמַת הוֹרָיו אוֹ קְרוֹבָיו אוֹ אֶחָד מִמֵּשִׁפְחָתוֹ וְרוֹצֶה לְלַמֵּד זֶהר, יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּחְלֵק לְ- 29 אֲנָשִׁים שְׂיַגְמְרוּ אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר, וּבְדַאי יִהְיֶה עָלָיו גְּדוֹל לְנִשְׁמַתָּם. - וְכָל בֵּית מִדְרָשׁ שְׂרוֹצִים לְגַמֵּר אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר בְּשַׁבָּת (אוֹ בַּחֹל) יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט, וַיִּזְכּוּ לְקַרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה בְּמַהֲרָה, וַיִּזְכּוּ שְׂרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּעַצְמוֹ לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם זְכוֹת לְמַעֲלָה. פְּעַת יוֹצֵא לְאוֹר מְסַפֵּר מְצַמְצֵם עַל יְדֵי תוֹרָמִים שְׂתַרְמוּ, כָּל הַקְדָּם זֹכֶה. - נִתֵּן לְקַבֵּל בְּכָל מוֹקְדֵי הַחִלּוּקָה שֶׁל מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, וּבְמִסְפֵּר 054-8436784

לְמוֹד בְּסִפְרֵי הַזְהַר הַקְדוּשָׁה לְעֻלּוֹי נְשִׁמַת נְפֻטְרִים מְסַגֵּל בְּיוֹתֵר לְתַקּוֹן נְשִׁמַתָּם וְלַהֲעֻלּוֹתָם לְמִקּוּמָם הָעֲלִיּוֹן וְלַהֲצִילָם מִכָּל דֵּינִים. - "בְּדַאי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחַק", שְׂבִזְכוֹת שְׁלוֹמֵדִים בְּסִפְרוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמוֹן, נוֹשֵׁעַ בְּכָל הַנְּצָרָה לְנוּ. - תַּבַּת "וּרְפָאֵתִיו" עוֹלָה בְּגִימְטְרִיא (703) כְּמִנְיֵן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי (703), כִּי בְּזִכּוֹתוֹ נִמְשַׁכֵּת רְפוּאָה לְאָדָם. - וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, רַאשֵׁי תַבּוֹת רַשְׁבֵּי, שְׂהָעוֹסֵק בְּתוֹרָתוֹ יִזְכֶּה בְּסִייעָתָא דְשְׂמַיָא לְשַׁפַּע רַב רוּחָנוּ וְגַשְׁמִי. - וְזֹאת לְמוֹדְעֵי, שְׂסִפְרִים הָאִלוּ מִתֵּר וּמִצְוָה לְכָל אֶחָד לְהַדְפִּיס כְּפֹה שְׂרוֹצֶה בְּאִיזָה שְׂפָה וְלִשׁוֹן שְׂרוֹצֶה, וְכָל הַמְּזֻכֶּה אֶת הַרְבִּים זְכוֹתוֹ עוֹמְדַת לְעַד וְזוֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים. וּבְגַדֵּל כַּח זְכוֹת הַרְבִּים שֶׁל הָעוֹזְרִים וְהַמְּסִיעִים לְמִפְּעַל הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, יִזְכּוּ לְרִאוֹת מִיוֹצֵאי חִלְצִיהֶם רַב תַּעֲנוּג וְנַחַת דְּקַדְשָׁה, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה בְּקְרוֹב שְׂיַעֲרָה ה' עָלֵינוּ רוּחַ טְהָרָה, וְנוֹפֶה לְטַהַר לְבַבְנוּ לְעַבֵּד לְיוֹצְרָנוּ בְּכָל כַּחֲנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאֻדָּנוּ, וְתַקִּים הַבְּטַחַת הַרְעִיא מְהִימָנָא "בְּהַאי סִפֵּר הַזְהַר, יְפִקוֹן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ, אָמוֹן.

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הקדמה ללמוד הזהר

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, כדכתב רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה [דור אחרון]. ובזהר (זמר חלק ג' דף קנ"ג: ברעא מהימנא) כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות - ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועי' בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' ס' 90 קלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה כולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. - שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעמר לעשות סיום ספרי הזוהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דידך, און דו קענסט מיד" [פירוש: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי] (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלה סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערכים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אפי"ר.

הלומדים בחבורה - כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נובל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקמץ יהיה לאלה" שאפילו בדורנו הנמוך - יוכל להחשב לשר האלה, שסיים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (עוד רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית בדרבים, הנה כי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר וראוד". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגרסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועי' נענו

בשרת פרחי כהונה חלק ארוח סי' יג) ... וממילא כל שכן בלימוד הזוהר עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודת לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (ת"א) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עין חיים (האר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: [על פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד] - מעלת הלימוד בזוה"ק, שהלומד ממש נהנהג לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוהר שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקובל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זיע"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים ד' קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרתיו בראש, ויושב בגוון, עכל"ק. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות חברים מקשיבים לקולך השמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (ד' ק"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. וכזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מה ש'היה ה'וא - ראשי תבות משה - ש'היה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגא), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכת"ד האור החיים הקדוש זיע"א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה [ולכל הפחות לימוד בקריאה זוה"ק], עם הארץ, ובגללו מתעכב הגאולה רח"ל. על כן כולנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלימוד הקדוש הזה. וכרוך ה' שזכינו בדרגו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משה ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים - על כן אחי! כל אחד יכלל בלימוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגברתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבידילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאריז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

שְׁנִקְרָא אֱלֹהִים. בְּתַפְלַת עֲרִבִית
עוֹלָה בְּשֵׁם שְׁנִקְרָא יְהוָה, וְסוּד
הַדְּבַר - א"ל אֱלֹהִים יְהוָה דְּבַר
וַיִּקְרָא אֶרֶץ.

וְאָמְרוּ בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה, שְׁצַרִּיף
אָדָם בְּתַפְלָתוֹ לְשָׁהוֹת שְׁעָה אַחַת
קֶדָם שְׁמַתְפַּלֵּל, וְשְׁעָה אַחַת אַחֵר
שְׁמַתְפַּלֵּל, וְסוּד הַדְּבַר - שְׁיִשְׁהָה
בְּתַפְלָתוֹ שְׁעָה אַחַת, מְשׁוּם
שְׁנִאָמַר וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאָה לָּהּ
מִחְרִישׁ, אוֹתוֹ שְׁנִאָמַר בּוּ יְהוָה
אִישׁ מְלַחְמָה, וְאַחֵר שְׁשָׁהה אוֹתוֹ
הָאִישׁ וְהַתְּפַלֵּל, אִם שְׁגוּרָה
תְּפַלְתּוֹ בְּפִיּוֹ, וְדַאי הַתְּקַבְּלָה
תְּפַלְתּוֹ.

וְסוּד הַדְּבַר - אָדָם צַרִּיף לְשָׁהוֹת
וְהָאִשָּׁה לְהַקְדִּים, כְּמוֹ שְׁנִאָמַר
אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר. (וְסוּד
הַדְּבַר - אִשָּׁה מְזַרְעַת תַּחֲלָה יוֹלְדַת זָכָר, וְעוֹד,
שְׁבִשְׁפַלְנוּ זָכָר לְנוּ, וְסוּד הַדְּבַר - שְׁבִשְׁפַלְתּוֹ שֶׁל
אָדָם זָכוֹר וְזָכְרָנוּ לְטוֹבָה).

וְעוֹד, אִם שְׁגוּרָה תְּפַלְתּוֹ בְּפִיּוֹ,
הוּא סוּד וַיְהִי הוּא טְרָם כְּלָה
לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבְּקָה יוֹצֵאת, וְסוּד
הַדְּבַר - וְהִנֵּה טְרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי
אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי
אֶשְׁמַע. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שֶׁלֹּא מַעֲכָב
אֶת הַגְּבִירָה מִלְעֻלוֹת לְמַלְךָ, שְׁכַל
מִי שְׁתַּפְּלָתוֹ שְׁגוּרָה בְּפִיּוֹ בְּלִי
עֲפוּב, הֵהוּא מְמַהֵר אֶת הַגְּבִירָה
לְמַלְךָ. אוֹי לְהֵם לְבַנְי אָדָם שְׁהֵם
אֲטוּמִי לֵב וְעֵינַיִם, שֶׁלֹּא
מִשְׁתַּדְּלִים לְהַפְּיֵר בְּכַבּוּד רַבּוֹנָם,
לְרִצּוֹת אוֹתוֹ עִם שְׁכִינָתוֹ בְּכַמָּה
תַּחֲנוּנִים וּפְיוּסִים לְהוֹרִיד אוֹתוֹ
לְשְׁכִינָה, כֹּל שְׁכֵן לְעוֹרֵר בּוּ אֶהְבֵּה
אֵלָיָה, כְּמוֹ שְׁתַּקְּנוּ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

וּבְשַׁעוּמְרִים לְפָנָיו, צַרִּיף לְעַמֵּד
לְפָנָיו בִּירָאָה. אֲשֶׁרִי הֵם יִשְׂרָאֵל
שְׁיִוְדָעִים לְפִיִּס אֶת רַבּוֹנָם פְּרָאוּי,
וּלְחַבֵּר בְּפִיהֶם בְּתַפְלוֹתֶם שְׁנֵי
הַשְּׁמוֹת הַלְלוּ שְׁהֵם יֵאֵהוּדוּנָה,"
שְׁבָאוֹת זְמַן א"ו תִּקְרָא וַיְהוָה

בְּצֻלוֹתָא דְעֲרִבִית סְלִיקַת בְּשִׁמָּא דְאַתְקִרִי
יְהוָה, וְרִזָּא דְמַלְּהָ אֵל אֱלֹהִים יְהוָה דְּבַר
וַיִּקְרָא אֶרֶץ (ש"ס נ א).

וְאָמְרוּ מְאִרִי מִתְּנִיתִין, דְּצַרִּיף בַּר נֶשׁ
בְּצֻלוֹתֵיהָ לְשָׁהוֹת שְׁעָה אַחַת קֶדָם
דְּמַצְלִי, וְשְׁעָה אַחַת לְבִתְר דְּמַצְלִי, וְרִזָּא דְמַלְּהָ
דִּישָׁהא בְּצֻלוֹתֵיהָ שְׁעָתָא חֲדָא, בְּגִין
דְּאַתְמַר (בראשית כד כא) וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאָה לָּהּ
מִחְרִישׁ, הֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיהּ (שמות טו ג) יְהוָה
אִישׁ מְלַחְמָה, וּלְבִתְר דְּשָׁהא לִיָּה בַּר נֶשׁ וְצֻלִי,
אִם שְׁגוּרָה תְּפַלְתּוֹ בְּפִיּוֹ וְדַאי אֶתְקַבְּל צֻלוֹתֵיהָ.

וְרִזָּא דְמַלְּהָ בַּר נֶשׁ צַרִּיף לְמַשְׁהָא וְאַתְתָּא
לְאַקְדָמָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (ויקרא יב
ב) אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר, (וְרִזָּא דְמַלְּהָ אִשָּׁה
מְזַרְעַת תַּחֲלָה יוֹלְדַת זָכָר, וְעוֹד (תהלים קלו כג) שְׁבִשְׁפַלְנוּ זָכָר לְנוּ,
וְרִזָּא דְמַלְּהָ שְׁבִשְׁפַלְתּוֹ שֶׁל אָדָם זָכוֹר וְזָכְרָנוּ לְטוֹבָה).

וְעוֹד אִם שְׁגוּרָה תְּפַלְתּוֹ בְּפִיּוֹ, אִיְהוּ רִזָּא וַיְהִי
הוּא טְרָם כְּלָה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבְּקָה יוֹצֵאת
(בראשית כד טו), וְרִזָּא דְמַלְּהָ וְהִנֵּה טְרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי
אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע (ישעיהו סה
כד), זְפָאָה אִיְהוּ מָאן דְּלֹא מַעֲכָב מְטְרוֹנִיתָא
לְסִלְקָא לְמַלְכָּא, דְּכָל מָאן דְּאִיְהוּ צֻלוֹתֵיהָ
שְׁגוּרָה בְּפּוּמוֹי בְּלֹא עֲפוּבָא, הֵהוּא מְמַהֵר
מְטְרוֹנִיתָא לְמַלְכָּא, וְוִי לֹזַן לְבַנְי נֶשׂא דְאִינוּן
אֲטִימִין לְבָא וְעֵינַיִן, דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִין לְמַנְדָּע
בִּיקְרָא דְמְאִרִיהוּן לְרִצּוּי לִיָּה בְּשְׁכִינְתֵיהָ,
בְּכַמָּה תַּחֲנוּנִים וּפְיוּסִים, לְנַחֲתָא לִיָּה לְגַבִּי
שְׁכִינְתָּא, כֹּל שְׁכֵן לְאַתְעָרָא בֵּיהּ רַחֲמֵי לְגַבֵּה,
כְּמָה דְתַקְּנוּ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

וְכַר קִימִין קְדָמֵיהָ, צַרִּיף לְמִיָּקָם קְדָמֵיהָ
בְּדַחֲלוֹ, זְפָאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל דִּידָעִין
לְפִיָּסָא לְמְאִרִיהוּן כְּדָקָא יָאוּת, וּלְחַבְרָא
כְּפּוּמֵיָּהוּ בְּצֻלוֹתֵהוּן תְּרִין שְׁמָהֵן אֵלִין דְּאִינוּן

יענה, ויהו"ה הוא ובית דינו, וזו שכינה (וזה חכמה עליונה ושכינה) (חכמה) עליונה ותחתונה, וזהו סוד אם תשכבון בין שפתים, שהיא הקרבן של הקדוש ברוך הוא, שודאי השכינה היא הקרבן שלו, ומשום זה תקנו תפלה בקרבן. היא העולה, העולה ודאי. אשרי הוא מי שמעלה אותה אליו פראוי, שהוא שואל בשבילה מי זאת עולה, עולה ודאי, מן המדבר, מן המדבר ודאי, שפיו חושב הקדוש ברוך הוא כמו הר סיני, ומשום זה מי זאת עולה מן המדבר וגומר.

מקטרת מר, זו תפלת שחרית שתקן אברהם, שהוא מר, ועוד מקטרת מר, צרור המר דודי לי, וזה נצח, שמעלה אותה בימין. זהו שפתוב נעמות בימין נצח, ולבונה זה הוד, שמעלה אותה בגבורה. מפל אבקת רוכל, זה צדיק שמעלה אותה בעמוד האמצעי, ואם לא עולה השכינה בתפלתו קרבן לקדוש ברוך הוא, הרי הפלב יורד לאכל את קרבנו, אוי לו, וטוב שלא נברא בעולם, ועליו נאמר גם בלא דעת נפש לא טוב.

ובשעורה שכינה בתפלתו, כמה חיות ומרפכה וגלגלי הפסא, כלם יתעוררו אליה בנגון בשמחה, וכלם פנפיהם פתוחות לקבל אותה, והרי פרושהו ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה.

ובשעורה, עולה כמו יונה, וכשיורדת, יורדת פנשר, שהיא הגבירה, שלא פוחדת מפל העופות של העולם, ויורדת עם כמה מזונות לבניה. זהו שפתוב פנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף.

יאהדונה"י, דבההוא זמנא א"ז תקרא ויהו"ה יענה (ישעיהו נח א), ויהו"ה הוא ובית דינו, ודא שכינתא (ג"א ודא חכמתא עלאה ושכינתא) (ג"א חכמה) עלאה ותתאה, ודא איהו רזא אם תשכבון בין שפתים (תהלים סח יד), דאיהי קרבנא דקודשא ברוך הוא, דודאי שכינתא איהי קרבנא דיליה, ובגין דא תקינו צלותא בקרבנא.

היא העולה, העולה ודאי, זפאה איהו מאן דסליק לה לגביה פדקא יאות, דאיהו שאיל בגינה (שיר ח ה) מי זאת עולה, עולה ודאי, מן המדבר, מן המדבר ודאי, דפומוי חשיב קודשא ברוך הוא פטורא דסיני, ובגין דא מי זאת עולה מן המדבר וגומר.

מקטרת מר (שם ג ה) דא צלותא דשחרית דתקין אברהם דהוא מר, ועוד מקטרת מר, (שם א יג) צרור המר דודי לי, ודא נצח דסליק לה בימינא, הדא הוא דכתיב (תהלים טז יא) נעימות בימין נצח, ולבונה דא הוד, דסליק לה בגבורה, מפל אבקת רוכל דא צדיק, דסליק לה בעמודא דאמצעיתא, ואם לא סלקא שכינתא בצלותיה, קרבנא לקודשא ברוך הוא, הא פלבא קא נחית למיכל קרבנא דיליה, ווי ליה טב ליה דלא אתברי בעלמא, ועליה אתמר (משלי יט כג) גם בלא דעת נפש לא טוב.

וכד סלקא שכינתא בצלותיה, כמה חיוון ומרפכתא וגלגלי דכורסייא, פלהו יתערוון לגבה בנגונא בחדוה, וכלהו גדפיהו פתיחן לקבלא לה, והא אוקמוהו (יחזקאל א יא) ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה.

וכד סלקא פיונה, וכד נחתת נחתת פנשרא, דאיהי מטרוניתא,

מי הם גוזליו? אלו הם ישראל, שהם כמו גוזלים שמצפצפים לה בכמה צפצופים של תפלה, ויורדת אליהם, לכל אחד מורידה לו מזון פראוי לו. למי מורידה מזון של התורה, שהוא מזון הנשמה, למי מורידה מזון הגוף, לכל אחד כפי רצונו.

דבר אחר אם תשפבון, זו האם העליונה, שהיא תפלת השבת, שצריכים שפתים לקבל אותה בערב שבת, שהיא נשמת כל חי, היא יורדת על ראש צדיק שהוא יום השביעי, לשון למודים קוראים אותו, והיא שורה עליו בין שתי שפתים, שהם נצח והוד. ושבת הוא פה, (פתח) שנפתח בערב שבת לקבל אותה בתפלת השבת הזו, שהרי תפלת השבת נקראת קבלה, וממנה מקבלות כל הספירות זה מזה, ובה תפלתו של אדם מקבלת לפני יהו"ה, והיא תפלת עשרת ימי תשובה, והיא ה' עליונה שתקנו בה חמש תפלות ביום הכפורים.

אבל שבת היא שכינה תחתונה, כלולה משלשה אבות, שהם שלשת הענפים של ש' של שבת, ב"ת יחידה היא נקדה בחלל שלה, והיא חג של כל (שכולל כל) ימים טובים, עליה נאמר היושב על חוג הארץ.

אבל נשמה יתרה בשבת ובמים טובים ובכל המוספים, היא האם העליונה, תוספת רוח הקדש, תפלה של ששת ימי החל, שלש פעמים בכל יום, היא השכינה התחתונה, הפלל של שמונה עשרה תפלות, שלש פעמים ביום, עולים בששה ימים שמונה עשרה, ועל שמו נקראת תפלת כל פ"ה. בימי החל מביאים לה

דלא דחילת מפל עופין דעלמא, ונחתא בכמה מזונין לבנהא, הדא הוא דכתיב (דברים לב יא) פנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף, (דף טו ע"ב) מאן גוזליו, אליו אינון ישראל, דאינון פגוזלייא מצפצפין לה בכמה צפצופין דצלותא, ונחתת לגבייהו, לכל חד נחתא ליה מזונא פדקא יאות ליה, למאן נחתא מזונא דאורייתא דאיהי מזונא דנשמתא, למאן נחתא מזונא דגופא, לכל חד פפום רעותיה.

דבר אחר אם תשפבון, דא אימא עלאה, דאיהי צלותא דשבת, דצריכין שפון לקבלא לה בערב שבת, דאיהי נשמת כל חי, איהי נחתא על ראש צדיק דאיהו יום השביעי, לשון למודים קרינו ליה, ואיהי שריא עליה בין תריין שפון דאינון נצח והוד.

ושבת איהי פה, (נ"א פתח) דאתפתחא בערב שבת לקבלא לה בהאי צלותא דשבת, דהא צלותא דשבת אתקריאת קבלה, ומינה מקבלין כל ספיראן דין מן דין, ובה צלותא דבר נש מקובלת קדם יהו"ה, ואיהי צלותא דעשרת ימי תשובה, ואיהי ה' עלאה, דתקיננו בה חמש צלותין ביומא דכפורי.

אבל שבת איהי שכינתא תתאה, פלילא מתלת אבהן, דאינון תלת ענפין דש' דשפ"ת, ב"ת יחידה איהי נקודה בחלל דילה, ואיהי חג דכל (נ"א דכליל כל) יומין טבין, עליה אתמר (ישעיהו מ כב) היושב על חוג הארץ.

אבל נשמתא יתירא בשבת וביומין טבין ובכל מוספין, איהי אימא עלאה, תוספת רוח הקדש, צלותא דשית יומין דחול תלת זמנין בכל יומא, איהי שכינתא תתאה, פללא דתמני סרי צלותין, תלת זמנין ביומא, סלקין בשית יומין ח"י, ועל שמה אתקרי תפלת כל פ"ה, ביומין דחול

סלקין בשית יומין ח"י, ועל שמה אתקרי תפלת כל פ"ה, ביומין דחול

אֵייתִי לָהּ מְזוֹנָא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אַבְל בְּשַׁבַּת
 וַיּוֹמִין טְבִין אֵייתִי לָהּ מְזוֹנָא עַל יְדֵי דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, וְוִי לְאַתְתָּא דְאַתְפְּרַנְסַת עַל יְדֵי
 שְׁלִיחָא, וְהָא אוּקְמוּהוּ בִּיּוֹנָה, דְאַתְמַר ^{(בראשית}
 וְהִנֵּה עֵלָה זֵית טָרֵף בְּפִיָּה, וְאַמְאֵי עֵלָה ^{ח יא)}
 זֵית, אֶלָּא אִמְרַת יוֹנָה, רַבּוֹן עַלְמִין, תְּהֵא מְזוֹנָא
 דִּילִי מְסוּרָה בִּידֵךְ וְתֵהא מְרִירָא כְּזֵית, וְלֹא
 תְּהֵא מְתוּקָה וּמְסוּרָה בִּידֵי שְׁלִיחַ, וְשְׁלִיחַ בְּהֵאֵי
 אֲתַר דָּא מְטַטְרוּן, וְעוּד שְׁכִינְתָּא אֲתַקְרִיאַת
 צְלוּתָא דְפְסַחָא מְסַטְרָא דִּימִינָא, צְלוּתָא דְרֵאשׁ
 הַשָּׁנָה מְסַטְרָא דְשְׁמַאֲלָא, צְלוּתָא דְשְׁבוּעוֹת
 מְסַטְרָא דְאַמְצַעִיתָא, יְהוּ"ה אִיהִי בְּכָל אֲתַר
 לְקַבְלָא לָהּ, (וּלְתַקוּנֵי מְאֵי קַרְבָּא).

מְזוֹן עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אַבְל בְּשַׁבַּת
 וַיּוֹמִים טוֹבִים מְבִיאִים לָהּ מְזוֹן
 עַל יְדֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אוֹי
 לְאִשָּׁה שְׂמַתְפְּרַנְסַת עַל יְדֵי שְׁלִיחַ,
 וְהִי פְרֹשֶׁהוּ בִּיּוֹנָה, שְׁנֵאמַר
 וְהִנֵּה עֵלָה זֵית טָרֵף בְּפִיָּה, וְלִמָּה
 עֵלָה זֵית? אֶלָּא אִמְרָה הַיּוֹנָה,
 רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, יְהִיָּה מְזוֹנֵי מְסוּר
 בִּידֵךְ וְיְהִיָּה מְרוּר כְּזֵית, וְלֹא יְהִיָּה
 מְתוּק וּמְסוּר בִּידֵי שְׁלִיחַ, וְהַשְׁלִיחַ
 בְּמָקוֹם הַזֶּה זֶה מְטַטְרוּן. וְעוּד,
 שְׁכִינָה נִקְרְאת תְּפִלָּה שֶׁל פְּסַח
 מִצַּד הַיָּמִין, תְּפִלַּת רֵאשׁ הַשָּׁנָה
 מִצַּד הַשְּׂמָאל, תְּפִלַּת שְׁבוּעוֹת
 מִצַּד הָעַמּוּד הָאַמְצַעִי, יְהוּ"ה
 הוּא בְּכָל מָקוֹם לְקַבֵּל אוֹתָהּ (וּלְתַקוּ
 אַת כְּלֵי הַקְּרָב).

דְּבַר אַחַר שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהוּ"ה ^{(מיכה}
 יְהוּ"ה, מַה זֶה רִיב יְהוּ"ה וּמַה זֶה
 הָרִים? רִיב יְהוּ"ה זו הַשְּׁכִינָה,
 הָרִים אֵלוּ הָאֲבוֹת, רִיב הִיא
 קְטֻטָּה וּמַחְלֶקֶת לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא עַל בְּנֵיהֶם שֶׁהֵם בְּגָלוּת, וּבְזַמֵּן
 שְׂאִינֵם בְּגָלוּת, הִיא רִיב אֵלֶיךָ עַל
 אוֹתָם הַעֲנִיִּים שֶׁהוֹלְכִים מִגְרָשִׁים
 מִמְּקוֹמָם כְּדֵי שִׁירְחֵם עֲלֵיהֶם,
 וְהַכְּתוּב מוֹכִיחַ, זֶהוּ שְׁכָנוֹב אוֹ
 יַחֲזֵק בְּמַעוֹזֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי,
 שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי. שְׁנֵי שְׁלוֹמוֹת,
 אֶחָד עִם הַשְּׁכִינָה, שֶׁהִיא רִיב
 אֲצִלוֹ עַל הָעֲנִי, וּמִי הוּא הָעֲנִי
 שְׁעוֹשֶׂה רִיב בְּשִׁבְלֹךְ? זֶהוּ הָעֲנִי
 שֶׁהוּא מִצַּד שֶׁל צְדִיק, וְכָל שֶׁפֶן
 כְּשֶׁצְדִיק שֶׁהוּא חָרֵב וַיִּבֵּשׁ
 בְּשִׁמוּנָה עֲשֶׂה הַפְּרוּכּוֹת שֶׁל
 הַתְּפִלָּה, וְצוּעִקִים לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, וְנֵאמַר אֲלֵיהֶם אוֹ יִקְרְאֵנִי
 וְלֹא אֶעֱנֶה.
 וּכְמוֹ שְׁשִׁכְנָה הַתְּחַתּוֹנָה הִיא רִיב
 עַל צְדִיק שֶׁהוּא ח"י הָעוֹלָמִים,
 חָרֵב וַיִּבֵּשׁ, (חָרֵב מִכֵּי
 מְסַכִּים וְעוֹלוֹת) כֶּף הוּא רִיב הַשְּׁכִינָה
 יִקְרְאֵנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

דְּבַר אַחַר שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהוּ"ה ^{(מיכה}
 יְהוּ"ה, מַה זֶה רִיב יְהוּ"ה וּמַה זֶה
 הָרִים? רִיב יְהוּ"ה זו הַשְּׁכִינָה,
 הָרִים אֵלוּ הָאֲבוֹת, רִיב הִיא
 קְטֻטָּה וּמַחְלֶקֶת לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא עַל בְּנֵיהֶם שֶׁהֵם בְּגָלוּת, וּבְזַמֵּן
 שְׂאִינֵם בְּגָלוּת, הִיא רִיב אֵלֶיךָ עַל
 אוֹתָם הַעֲנִיִּים שֶׁהוֹלְכִים מִגְרָשִׁים
 מִמְּקוֹמָם כְּדֵי שִׁירְחֵם עֲלֵיהֶם,
 וְהַכְּתוּב מוֹכִיחַ, זֶהוּ שְׁכָנוֹב אוֹ
 יַחֲזֵק בְּמַעוֹזֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי,
 שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי. שְׁנֵי שְׁלוֹמוֹת,
 אֶחָד עִם הַשְּׁכִינָה, שֶׁהִיא רִיב
 אֲצִלוֹ עַל הָעֲנִי, וּמִי הוּא הָעֲנִי
 שְׁעוֹשֶׂה רִיב בְּשִׁבְלֹךְ? זֶהוּ הָעֲנִי
 שֶׁהוּא מִצַּד שֶׁל צְדִיק, וְכָל שֶׁפֶן
 כְּשֶׁצְדִיק שֶׁהוּא חָרֵב וַיִּבֵּשׁ
 בְּשִׁמוּנָה עֲשֶׂה הַפְּרוּכּוֹת שֶׁל
 הַתְּפִלָּה, וְצוּעִקִים לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, וְנֵאמַר אֲלֵיהֶם אוֹ יִקְרְאֵנִי
 וְלֹא אֶעֱנֶה.

וּכְמוֹ דְשְׁכִינְתָּא תְּתָאָה אִיהִי רִיב עַל צְדִיק
 דְּאִיהוּ ח"י עַלְמִין, חָרֵב וַיִּבֵּשׁ, (חָרֵב מִכֵּי
 מְקַדְשָׁא וַיִּבֵּשׁ מְסַכִּים וְעוֹלוֹת), הִכִּי אִיהוּ רִיב שְׁכִינְתָּא
 עֲלָאָה בְּגִינָיָה עִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְעֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר ^(דברים יז ח) דְּבַרֵּי רִיבוֹת

וּכְמוֹ שְׁשִׁכְנָה הַתְּחַתּוֹנָה הִיא רִיב
 עַל צְדִיק שֶׁהוּא ח"י הָעוֹלָמִים,
 חָרֵב וַיִּבֵּשׁ, (חָרֵב מִכֵּי
 מְסַכִּים וְעוֹלוֹת) כֶּף הוּא רִיב הַשְּׁכִינָה
 יִקְרְאֵנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

הַעֲלוֹנָה בְּשִׁבְלוֹ עִם הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר דְּבָרֵי
רִיבוֹת בְּשַׁעְרֶיךָ, וּבְזִמְן שְׁשִׁתֵּיהֶם
הֵן רִיבוֹת בְּשִׁבְלוֹ עִם הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
צוֹעֵק אֶל יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, אוֹ יַחְזֹק
בְּמַעֲוֹזֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי, שְׁלוֹם
יַעֲשֶׂה לִי. שְׁנֵי שְׁלוֹמִים, כְּנֶגֶד שְׁתֵּי
רִיבוֹת, וְקִשָּׁה הִיא לָהּ מֵהַפֶּלַח
הַפְּרֻדָּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְמַנָּה,
זוֹ מַחְלֶקֶת לְשֵׁם שְׁמַיִם.

וּכְשֶׁנּוֹפְלֶת, נוֹפֶלֶת לְרַגְלָיו, זֶהוּ
שְׁפָתוֹב וְתַגְל מְרַגְלוֹתָיו וְתַשְׁכָּב,
וְנוֹפֶלֶת לְפָנָיו בְּנִפְלִית אֲפִים,
מִשׁוּם שֶׁצְּדִיק שֶׁהוּא ת"י
הַעוֹלָמִים עֲנֵי בְּגָלוֹת, וְצְדִיק
כְּשֶׁהוּא מַחוּץ לְמִקְוֹמוֹ, נֹאמַר בּוֹ
נְשָׁקוּ בְּרַ פֶּן יֵאָנֶפֶ, וּכְשֶׁשְׂכִינָה
מַחוּץ לְמִקְוֹמָה נִקְרָאת בְּרִיתָא,
הוּא בֶן וְהִיא בְּרִיתָא, שְׁשֶׁבֶת
שְׁנוֹסֶפֶת לְעֲנֵי שֶׁהוּא צְדִיק, יוֹם
הַשְּׁבֵת וְדַאי, שְׁאִין לוֹ מִשְׁלוֹ אֶלָּא
נְשָׁמָה יִתְרָה שְׁנוֹסֶפֶת אֶלָּו
בְּשִׁבְלֵי הַשְּׂכִינָה, הוּא נִקְרָא מוֹסֵף
שְׁבֵת.

וּבְאֹתוֹ זִמְן הִיא נִקְרָאת
תּוֹסֶפֶתָא, מִצַּד שֶׁל יוֹם שְׁבֵת כְּמָה
תּוֹסֶפֶת יוֹרְדִים עִמָּה לְתַלְמִידֵי
חֲכָמִים, שְׁנִקְרָאוּ נְשָׁמוֹת יִתְרוֹת.
זֶהוּ שְׁכָתוֹב נְשָׁמָת כָּל חַי תְּבָרַךְ
אֶת שְׁמֶךָ יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ וְכוּ',
וְאֵלּוּ (דס) שְׁנוֹסֶפִים לְעַם הַקְּדוֹשׁ
בְּעָרֵב שְׁבֵת, יוֹרְשִׁים אוֹתָם
תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים בִּימֵי הַחֹל, וּבְהֵם
נַעֲשֶׂה חֹל קֹדֶשׁ, וְאֵלּוּ הֵם תּוֹסֶפֶת
שִׁיּוֹרְדִים מִתּוֹסֶפֶתָא.

שְׁוֹדָאֵי הַשְּׂכִינָה הִיא תְּקוּנָה הַגּוֹפֵף
שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הִיא
בְּרִיתָא כְּשֶׁנֹּאמַר בְּהַ וְתַגְל
מְרַגְלוֹתָיו, וְהִיא תּוֹסֶפֶתָא מִצַּד
שֶׁל ח"י הַעוֹלָמִים, שֶׁהוּא מוֹסֵף
שְׁבֵת, וְהִיא מִשְׁנָה מִצַּד שֶׁל גּוֹף,
מִשְׁנָה תּוֹרָה וְדַאי, וְהִיא הַתְּקִפָּה
מִצַּד שֶׁל זְרוּעַ יְמִין הַמְּלָךְ. זֶהוּ

בְּשַׁעְרֶיךָ, וּבְזִמְנָא דְתַרְוֵייהוּ אֵינּוּן רִיבוֹת
בְּגִינֵיהּ עִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא צְוּוּחַ לְגַבֵּי יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, אוֹ יַחְזֹק
בְּמַעֲוֹזֵי, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי, שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי (ישעיהו
כו ה), תְּרֵי שְׁלוֹמִים, לְקַבֵּל תְּרֵי רִיבוֹת, וְקִשָּׁא
אִיהִי לָהּ מִכְּלָא, אֲפָרְשׁוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא מִינָהּ, וְדַא אִיהוּ מַחְלֻקָת לְשֵׁם שְׁמַיִם.

וְכַד נְפִילַת, נְפִילַת לְרַגְלוֹי, הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (רות ג ז) וְתַגְל מְרַגְלוֹתָיו וְתַשְׁכָּב,
וְאִתְנַפְּלַת קְדָמֵיהּ בְּנִפְלִית אֲפִים, בְּגִין צְדִיק
דְּאִיהוּ ח"י עַלְמִין עֲנֵי בְּגָלוֹתָא, וְצְדִיק כַּד
אִיהוּ לְבָר מֵאֲתַרִּיהּ אֲתַמַּר בִּיהּ (תהלים ב יב) נְשָׁקוּ
בְּרַ פֶּן יֵאָנֶפֶ, וְשְׂכִינְתָא כַּד אִיהִי לְבָר מֵאֲתַרִּיהּ
אֲתַקְרִיאת בְּרִיתָא, אִיהוּ בְּרַ וְאִיהִי בְּרִיתָא (ד
מז ט"א) דְּשֶׁבֶת דְּאֲתוֹסֶף לְעֲנֵי דְּאִיהוּ צְדִיק, יוֹם
הַשְּׁבֵת וְדַאי, דְּלִית לִיהּ מְדִילִיהּ אֶלָּא נְשָׁמָתָא
יִתְרָה דְּאֲתוֹסֶף לְגַבֵּיהּ בְּגִין שְׂכִינְתָא, אֲתַקְרִי
אִיהוּ מוֹסֵף שְׁבֵת.

וּבְהַהוּא זִמְנָא אֲתַקְרִיאת אִיהִי תּוֹסֶפֶתָא,
מִסְטָרָא דְיוֹם שְׁבֵת כְּמָה תּוֹסֶפֶת
נְחַתִּין עִמָּה לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים, דְּאֲתַקְרִיאוּ
נְשָׁמוֹת יִתְרוֹת, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב נְשָׁמָת כָּל
חַי תְּבָרַךְ אֶת שְׁמֶךָ יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ וְכוּ', וְאֵלּוּן
(אֵינּוּן) דְּמִתּוֹסֶפֶתָא לְעַמָּא קְדִישָׁא בְּעָרֵב שְׁבֵת
יִרְתִּין לוֹן תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים בְּיוֹמִין דְּחוֹל, וּבְהוֹן
אֲתַעֲבִיד חוֹל קֹדֶשׁ, וְאֵלּוּן אֵינּוּן תּוֹסֶפֶת דְּקָא
נְחַתִּין מִתּוֹסֶפֶתָא.

דְּוֹדָאֵי שְׂכִינְתָא אִיהִי תְּקוּנָא דְּגוֹפָא דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, אִיהִי בְּרִיתָא כַּד אֲתַמַּר בְּהַ
(רות ג ז) וְתַגְל מְרַגְלוֹתָיו, וְאִיהִי תּוֹסֶפֶתָא מִסְטָרָא
דְּח"י עַלְמִין, דְּאִיהוּ מוֹסֵף שְׁבֵת, וְאִיהִי מִשְׁנָה
מִסְטָרָא דְּגוֹפָא, מִשְׁנָה תּוֹרָה וְדַאי, וְאִיהִי
הַתְּקִפָּה מִסְטָרָא דְּזְרוּעָא יְמִינָא דְּמִלְכָּא, הַדָּא

הוא דְּכָתִיב (שמות טו) יְמִינָהּ יְהו"ה נֶאֱדָרִי בַפֶּחַ,
בַּפֶּחַ תִּרְגָּוִם בְּתוֹקְפָא, הַצֶּרְכָּה אִיְהִי מִסְטָרָא
דְּשִׁמְאֵלָא, וּבִדְרוּעָא שְׁמָאֵלָא אַחִיד בָּהּ,
וּבִדְרוּעָא יְמִינָא אַתְקֵן בָּהּ, וַיִּמָּא קוּמִי שְׂבִי
יְרוּשָׁלַם.

וְעוֹד מִסְטָרָא דִּימִינָא אִיְהִי תוֹקְפָא לְבַר נֶשׁ,
וּמִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא יְהִיב לִוֵּן צְרָכִיהוֹן
בְּאַרְעַ מְדַבְרָא, שְׁאֵלָה אִיְהִי בְּפוּמָא דְמִלְפָא,
הִדָּא הוּא דְכָתִיב (דברים לב ז) שְׁאֵל אָבִיךָ,
וּתְיוּבְתָא לְגַבְיָהּ הִדָּא הוּא דְכָתִיב וַיְגַדֶּךָ, וּבָהּ
בַר נֶשׁ שׁוֹאֵל פְּעֻנָן וּמְשִׁיב פְּהֵלְכָה.

שְׁמַעְתָּתָא אִיְהִי בְּלָפָא דְתַמָּן מַחְשְׁבָהּ, תִּיקוּ
אִיְהִי כַד אֶסְתַּלַּק מִלְפָא מִינָהּ,
הִדָּא הוּא דְכָתִיב (תהלים לט ג) נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָהּ
הַחֲשֵׁתִי מְטוּב, וּבָהּ צְלוּתָא בַחֲשָׁאִי, וְכַד אִיְהוּ
תִיקוּ אַתְמַר בָּהּ (משלי א כח) אִזְ יִקְרְאוּנִי וְלֹא
אֶעֱנֶה.

כַּד שְׂרִיא בָּהּ יְהו"ה אַתְקֵרִיאַת הַגְּדָה, בְּהֵהוּא
זְמַנָּא אִזְ תִּקְרָא וַיְהו"ה יַעֲנֶה, שְׁטָה
אַתְקֵרִיאַת כַּד לֹא יְהִי קוּשְׂיָא וּמַחְלֵקֵת, הִדָּא
הוּא דְכָתִיב (ישעיה מד) כָּל גֵּיא יִנְשָׂא וְכָל הַר
וְגַבְעָה יִשְׁפְּלוּ, וְהָיָה הָעֵקֶב לְמִישׁוֹר, פֶּסֶק
אַתְקֵרִיאַת מִפְּמָה גְּוֹוִינָן, אִית בְּנֵי נֶשָׂא
דְּמַשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרֵייתָא דְבַעַל פְּהַ לְשִׁמְהָ, וְאִינוּן
בְּעַלֵי אוּמְנוֹת לְגַבְיָהּ, אִית דְּפִסְקִין בָּהּ אַבְנִין
פְּטוּרִין וְסִלְעִין תְּקִיפִין, וְלִבְתַר דְּפִסְקִין לִוֵּן
מִתְקַנִּין לִוֵּן בְּכַמָּה פְּרוּקִין, וְעַלְיֵיהּ
אַתְמַר (דברים כז ו) אַבְנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה, וְעַבְדִּין
בְּהוֹן פְּמָה בְּנִינִין לְמִלְפָא וְלִמְטְרוּנֵיתָא לְדִיִּירָא
בִּינֵיהוּ.

וְאִית פְּסָקוֹת דְּאִינוּן לְבוּשִׁין דְּמְטְרוּנֵיתָא,
וְחַתְּכִין לִוֵּן לְכַמָּה סְטָרִין, וְלִבְתַר
מִתְקַנִּין לִוֵּן בְּכַמָּה פְּרוּקִין, לְאַתְחִזָּאָה בְּהוֹן מְטְרוּנֵיתָא קָדָם מִלְפָא, בְּהֵהוּא

שְׁכַתּוּב יְמִינָהּ יְהו"ה נֶאֱדָרִי בַפֶּחַ,
בַּפֶּחַ תִּרְגָּוִם בְּתוֹקְפָא, הַצֶּרְכָּה
הִיא מְצַד שֶׁל שְׁמָאֵל, וּבִזְרוּעַ
שְׁמָאֵל אוּחוּ בָּהּ, וּבִזְרוּעַ יְמִין
מִתְקִין בָּהּ, וַיִּאמֶר קוּמִי שְׂבִי
יְרוּשָׁלַם.

וְעוֹד מְצַד הַיְמִין הִיא חֻזַּק לְאָדָם,
וּמְצַד הַשְּׁמָאֵל נוֹתֵן לָהֶם צְרָכֵיהֶם
בְּמָקוֹם מְדַבֵּר, שְׁאֵלָה הִיא בְּפִי
הַמְּלָךְ. זֶהוּ שְׁכַתּוּב שְׁאֵל אָבִיךָ,
וּתְשׁוּבָה אֵלָיו זֶהוּ שְׁכַתּוּב וַיְגַדֶּךָ,
וּבָהּ אָדָם שׁוֹאֵל פְּעֻנָן וּמְשִׁיב
פְּהֵלְכָה.

שְׁמַעְתָּתָא הִיא בְּלִבְ שֵׁשׁ
מַחְשְׁבָהּ, תִּיקוּ הִיא כְּשֶׁהַמְּלָךְ
הִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָהּ הַחֲשֵׁתִי מְטוּב,
וּבָהּ תְּפִלָּה בַחֲשָׁאִי, וְכִשְׁהוּא
תִיקוּ נֶאמַר בָּהּ אִזְ יִקְרְאוּנִי וְלֹא
אֶעֱנֶה.

בְּשִׁשְׁרָה בָּהּ יְהו"ה נִקְרָאת
הַגְּדָה, בְּאוֹתוֹ זְמַן אִזְ תִּקְרָא
וַיְהו"ה יַעֲנֶה, שִׁיטָה נִקְרָאת
כְּשֶׁלֹּא תְהִיָּה קִשְׂיָה וּמַחְלֵקֵת, זֶהוּ
שְׁכַתּוּב כָּל גֵּיא יִנְשָׂא וְכָל הַר
וְגַבְעָה יִשְׁפְּלוּ וְהָיָה הָעֵקֶב
לְמִישׁוֹר. פֶּסֶק נִקְרָאת מִפְּמָה
גְּוִינִים, יֵשׁ אַנְשִׁים שְׁמַשְׁתַּדְּלִים
בְּתוֹרָה שְׁבַעַל פְּהַ לְשִׁמְהָ, וְהֵם
בְּעַלֵי אַמְנוֹת אֵלֵיהּ, יֵשׁ שְׁפוּסָקִים
בָּהּ אַבְנִים פְּהָרִים וְסִלְעִים חֻזְקִים,
וְאַחַר שְׁפוּסָקִים אוֹתָם, מִתְקַנִּים
אוֹתָם בְּכַמָּה יְשׁוּבִים, וְעַלְיֵיהֶם
נֶאמַר אַבְנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה,
וְעוֹשִׂים בָּהֶם כְּמָה בְּנִינִים לְמִלְכָּה
וְלְגַבְיָהּ לְדוּר בִּינֵיהֶם.

וַיֵּשׁ פְּסָקוֹת שְׁהֵן לְבוּשֵׁי הַגְּבִירָה,
וְחַתְּכִים אוֹתָם לְכַמָּה צְדָדִים,
וְאַחַר כֶּךָ מִתְקַנִּים אוֹתָם בְּכַמָּה
פְּרוּקִים, שְׁתַּרְאָה בָּהֶם הַגְּבִירָה
לְפָנֵי הַמְּלָךְ. בְּאוֹתוֹ זְמַן וַרְאִיתָהּ
לְזַכֵּר בְּרִית עוֹלָם, וְאֵלּוּ הֵם

מִתְקַנִּין לִוֵּן בְּכַמָּה פְּרוּקִין, לְאַתְחִזָּאָה בְּהוֹן מְטְרוּנֵיתָא קָדָם מִלְפָא, בְּהֵהוּא

לבושי הפהן, שהם ארבע בגדי לבן וארבע בגדי זהב, ויש פסקות מבעלי המגנים הללו שבאים לבית המדרש, שפוסקים וחותכים בהם בלשונם, שהם פרמחים וחרבות, ואלו הם פרשים ותקיפים, כעורכי קרב בים וביבשה, שהם תורה שבכתב ותורה שבעל פה.

אשריהם אם המלך ביניהם, שהוא העמוד האמצעי כולל שתי תורות, שהן תורה שבכתב ותורה שבעל פה, שנתנו מימין ומשמאל שבו מנצחים בקרב, אוי להם לאלו שיפנסו לערף קרב בשתי תורות בלי המלך, שעליהם נאמר אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם, כל בעלי אמניות נמצאים בתורה שבעל פה, והיא מבפנים. זהו שפתוב כל פבודה בת מלך פנימה.

היא ההלכה של המלך, כשהיא הולכת אליו בשתי שוקים, שהם שני צמודי אמת, וכשעולה בגוף בשתי זרועות המלך נקראת קבלה, וכשנושקת אותו בפיו, נקראת תורה שבעל פה. באותו זמן שעולה לפי המלך, מיד יתקיים ברועה הנאמן פה אל פה אדבר בו. כשעומדת על רגליה בגלות האחרונה נקראת הלכה למשה מסיני, וכששורה בזרועות המלך נקראת קבלה למשה מסיני, וכששורה בפני המלך, מיד פה אל פה אדבר בו, וכשהיא מרחקת - הלכה למשה, השכינה היא ריב ליהו"ה למטה, וכשאינה בזרועו - קבלה, היא ריב למעלה.

ומשום זה שמעו הרים את ריב יהו"ה, אלו שלשת האבות, מהו הריב שלהם? זו השכינה,

זמנא וראיתיה לזפור ברית עולם (בראשית ט טו), ואלין אינון לבושין דכהנא, דאינון ארבע בגדי לבן וארבע בגדי זהב, ואית פסקות מאלין מארי תריסין דקא אתיין לבי מדרשא, דפסקין וחתכין בהון בלישנהון, דאינון פרומחין וסייפין, ואלין אינון פרשיין ותקיפין, פמגיחין קרבא בימא וכיבשתא, דאינון אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה. זבאין אינון אם מלפא בינייהו דאיהו צמודא דאמצעיתא, כליל תרין תורות דאנון תורה שבכתב ותורה שבעל פה, דאתייהבו מימינא ומשמאלא, דביה נצחין קרבא, ווי לון לאלין דינעלון לאגחא קרבא בתרין תורות בלא מלפא, דעלייהו אתמר (תהלים יט ד) אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם, כל בעלי אומניות משתפחין בתורה שבעל פה, ואיהי מלגאו, הדא הוא דכתיב (שם מה יד) כל פבודה בת מלך פנימה.

איהי הלכה דמלפא, פד איהי אזלת גביה בתרין שוקין דאינון תרי סמכי קשוט, וכד סליקת בגופא בתרין דרועוי דמלפא אתקריאת קבלה, וכד נשיקת ליה בפומיה אתקריאת אורייתא דבעל פה, בההוא זמנא דסלקא לפומא דמלפא, מיד יתקיים ברעיא מהימנא (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר בו, פד קמת על רגלהא בגלותא בתראה, אתקריאת הלכה למשה מסיני, וכד שרייא בדרועוי (דף מ"ב ע"ב) דמלפא, אתקריאת קבלה למשה מסיני, וכד שרייא בפומא דמלפא מיד פה אל פה אדבר בו, וכד איהי מרחקא הלכה למשה, שכינתא איהי ריב ליהו"ה לתתא, וכד לאו איהי בדרועוי קבלה, איהי ריב לעילא.

ובגין דא שמעו הרים את ריב יהו"ה, אלין תלת אבהן, מאי ריב דלהון,

דָּא שְׂכִינְתָא, וּבְהַפּוּד אַתּוּן רִי"ב אִיהוּ רַב"י,
דְּאִיהוּ רַבִּי מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְעַמִּיה אִיהִי
שְׂכִינְתָא רִיב, וְהָאִיתְנִים אֵלֶיךָ תְּרִי תְּנַאי,
אִיתְנִי"ם בְּהַפּוּד אַתּוּן תְּנַאי"ם, מוֹסְדֵי אַרְץ
אֵלֶיךָ צְדִיק וְצַדִּיק.

וּבְהַפּוּד אוֹתִיּוֹת רִי"ב הוּא רַב"י,
שְׁהוּא רַבִּי מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְעַמּוֹ
הַשְּׂכִינָה הִיא רִיב, וְהָאִיתְנִים אֵלּוּ
שְׁנֵי תְּנַאִים, אִיתְנִי"ם בְּהַפּוּד
אוֹתִיּוֹת תְּנַאי"ם, מוֹסְדֵי אַרְץ אֵלּוּ
צְדִיק וְצַדִּיק.

דְּבַר אַחַר שְׁמַעוּ הָרִים, מָאן הָרִים אֵלֶיךָ תִּלַּת
נְקוּדֵי דְּאִינוּן סְגוּ"ל, וְהָאִיתְנִים אֵלֶיךָ
תְּרִין נְקוּדֵי דְּאִינוּן צְר"י, וְעוּד שְׁמַעוּ הָרִים
מָאן הָרִים אֵלֶיךָ תִּלַּת נְקוּדֵי תְּנַיִנִין דְּאִינוּן
שׁוּר"ק, וְאִיתְנִים אִינוּן תְּרִין נְקוּדֵי תְּנַיִנִין
דְּאִינוּן שְׁב"א.

דְּבַר אַחַר, שְׁמַעוּ הָרִים, מִי
הָהָרִים? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ נְקוּדוֹת שְׁהֵן
סְגוּ"ל, וְהָאִיתְנִים אֵלּוּ שְׁתֵּי
נְקוּדוֹת שְׁהֵן צְר"י. וְעוּד שְׁמַעוּ
הָרִים, מִי הָהָרִים? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ
נְקוּדוֹת שְׁנִיּוֹת שְׁהֵן שׁוּר"ק,
וְאִיתְנִים הֵם שְׁתֵּי נְקוּדוֹת שְׁנִיּוֹת
שְׁהֵן שְׁב"א.

מֵאִי רִיב יְהו"ה דָּא חִיר"ק, רִיב יְהו"ה
לְעֵילָא חוּל"ם, רִיב יְהו"ה לְתַתָּא
חִיר"ק, תְּרִי רִיבּוֹת אִינוּן עַל שׁוּר"ק, דְּאִיהוּ
חִיר"ק (חַד) צְדִיק קְשׁוּרָא דְּתְרוּיָהּ, (עַמּוּדָא
דְּאַמְצְעִיתָא) פֶּד אִיהוּ מְתַרְחֵק מִנִּיּוּהוּ אִיהוּ רִיב,
וְכַד מְתַקְשֵׁר בֵּין תְּרוּיָהּ אִיהוּ רַבִּי, וְאִיהוּ
שָׁלוּם, וְאִיהוּ קְשֵׁר, הֵדָא הוּא דְּכְתִיב (בְּרַאשִׁית
מִד ל) וּנְפֹשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ.

מֵהָ זֶה רִיב יְהו"ה? זֶה חִיר"ק,
רִיב יְהו"ה לְמַעְלָה חוּל"ם, רִיב
יְהו"ה לְמַטָּה חִיר"ק, שְׁתֵּי רִיבּוֹת
הֵם עַל שׁוּר"ק, שְׁהוּא צְדִיק (אַחַד),
הַקְּשֵׁר שֶׁל שְׁנֵיהֶם, (הַעַמּוּד הָאַמְצְעִי),
כְּשֶׁהוּא מְתַרְחֵק מֵהֶם הוּא רִיב,
וְכַשְׁנֶקֶשֶׁר בֵּין שְׁנֵיהֶם הוּא רַבִּי,
וְהוּא שָׁלוּם, וְהוּא קְשֵׁר. זֶהוּ
שְׁכַתּוּב וּנְפֹשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ.
וְעוּד שְׁתֵּי רִיבּוֹת הֵם, אַחַד צְדִיק
וְאַחַד הַעַמּוּד הָאַמְצְעִי, אַחַד הוּא
רִיב בֵּין אָבָא וְאַמָּא, שְׁהֵם קְמ"ץ
וּפְת"ח, זֶה הַעַמּוּד הָאַמְצְעִי הוּא
רִיב בֵּינֵיהֶם, (שְׁהוּא רִיב בֵּין אָבָא וְאַמָּא
שְׁהֵם קְמ"ץ וּפְת"ח. וְלִמָּה הֵם רִיב בֵּינֵיהֶם?)
מְשׁוּם שֶׁלְשִׁכְיָנָה אֵין מְזוּן בְּגִלוּת,
מְשׁוּם שֶׁהַשַּׁעַר הוּא פְת"ח,
שְׁנַאמֵר בּוֹ פּוֹתַח אֶת יָדֶיךָ שְׁהוּא
י' חֲכָמָה, קְמ"ץ סְתוּם, עֲלִיו
נַאמֵר פּוֹתַח אֶת יָדֶיךָ וּמְשַׁבֵּיעַ
לְכָל ח"י, וְזֶה ח"י הַעוֹלָמִים,
שְׁהוּא כּוֹלֵל שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה
בְּרַכּוֹת, הוּא חֲרִב וְיָבֵשׁ בְּתַפְלָה
שְׁהוּא שְׂכִינָה, וּמְשׁוּם זֶה הוּא
תַּפְלָה יָבֵשׁ, בְּשַׁבִּילָם הוּא רִיב
בֵּין אָבָא וְאַמָּא.

וְעוּד תְּרִי רִיבּוֹת אִינוּן, חַד צְדִיק, וְחַד עַמּוּדָא
דְּאַמְצְעִיתָא, חַד אִיהוּ רִיב בֵּין אָבָא
וְאַמָּא, דְּאִינוּן קְמ"ץ וּפְת"ח, דָּא עַמּוּדָא
דְּאַמְצְעִיתָא אִיהוּ רִיב בֵּינֵיהוּ, (נ"א דְּאִינוּן רִיב בֵּין
אָבָא וְאַמָּא דְּאִינוּן קְמ"ץ וּפְת"ח, וְאַמָּא אִינוּן רִיב בֵּינֵיהוּ), בְּגִין
שְׂכִינְתָא דְּלִית לָהּ מְזוּנָא בְּגִלוּתָא, בְּגִין דְּתַרְעָא
אִיהוּ פְת"ח, דְּאַתְמַר בֵּיהּ (תְּהִלִּים קַמָּה טז) פּוֹתַח
אֶת יָדֶיךָ, דְּאִיהוּ י' חֲכָמָה, קְמ"ץ סְתוּם, עֲלִיהּ
אַתְמַר פּוֹתַח אֶת יָדֶיךָ וּמְשַׁבֵּיעַ לְכָל ח"י, וְדָא
ח"י עֲלָמִין, דְּאִיהוּ פְלִיל ח"י בְּרַכָּאן, אִיהוּ
חֲרִב וְיָבֵשׁ בְּצִלוּתָא דְּאִיהוּ שְׂכִינְתָא, וּבְגִין דָּא
אִיהוּ צִלוּתָא יָבֵשׁ, בְּגִינֵיהוּ אִיהוּ רִיב בֵּין
אָבָא וְאַמָּא.

וְעוּד שְׁתֵּי רִיבּוֹת הֵם, אַחַד צְדִיק
וְאַחַד הַעַמּוּד הָאַמְצְעִי, אַחַד הוּא
רִיב בֵּין אָבָא וְאַמָּא, שְׁהֵם קְמ"ץ
וּפְת"ח, זֶה הַעַמּוּד הָאַמְצְעִי הוּא
רִיב בֵּינֵיהֶם, (שְׁהוּא רִיב בֵּין אָבָא וְאַמָּא
שְׁהֵם קְמ"ץ וּפְת"ח. וְלִמָּה הֵם רִיב בֵּינֵיהֶם?)
מְשׁוּם שֶׁלְשִׁכְיָנָה אֵין מְזוּן בְּגִלוּת,
מְשׁוּם שֶׁהַשַּׁעַר הוּא פְת"ח,
שְׁנַאמֵר בּוֹ פּוֹתַח אֶת יָדֶיךָ שְׁהוּא
י' חֲכָמָה, קְמ"ץ סְתוּם, עֲלִיו
נַאמֵר פּוֹתַח אֶת יָדֶיךָ וּמְשַׁבֵּיעַ
לְכָל ח"י, וְזֶה ח"י הַעוֹלָמִים,
שְׁהוּא כּוֹלֵל שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה
בְּרַכּוֹת, הוּא חֲרִב וְיָבֵשׁ בְּתַפְלָה
שְׁהוּא שְׂכִינָה, וּמְשׁוּם זֶה הוּא
תַּפְלָה יָבֵשׁ, בְּשַׁבִּילָם הוּא רִיב
בֵּין אָבָא וְאַמָּא.
וּבְשַׁנְפַּתַּח קְמ"ץ בְּפְת"ח, שְׁהוּא
הַשַּׁעַר שֶׁלּוֹ, הַעַמּוּד הָאַמְצְעִי

וְכַד אַתְּפַתַּח קְמ"ץ בְּפְת"ח דְּאִיהוּ תְּרַעָא דִּילֵיהּ, עַמּוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא

יורד מלא, ומהלך חמש מאות שנים עד שמגיעים לחיי העולמים, (שהוא כולל שמונה עשרה ברכות) ומתמלא מהם, וממנו משקים את השכינה שהיא תפלה, ומה שהיה יבשה קורא לו ארץ. זהו שפתוב ויקרא אלהים ליבשה ארץ, לעשות פרות ונצנים, שהם הארץ הקדושה של ישראל למטה. זהו שפתוב ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא.

ובשעורה העמוד האמצעי לאבא ואמא להוריד מזון משם, קולו עולה על כל אותם נחלים ומעיינות, וכשירד, קולו יורד על כל אותם נחלים ומעיינות התורה. זהו שפתוב נשאו נהרות יהוה, נשאו נהרות קולם. נשאו נהרות, אלו אותם שתי נקודות שהם צר"י, מי הוא שעולה על גביהן בשתי זרועות? זה חל"ם, ובו נעשים סגולת"א, ומי הוא שירד תחתיהם בשתי שוקים? זה חיר"ק, ובו הם נעשים סגול"ל.

באותו זמן נשאו נהרות קולם, שהוא קול יעקב, קול השופר, ולא יפה מעלים אותו? לאבא ואמא, וכשירד, יורד בשתי נקודות שהן שב"א, שתי ירכים של אמת. זהו שפתוב ישאו נהרות דכים, כגון על פתף ישאו.

(ואבא יורד) בצדיק שהוא שור"ק, בנקדת (חיר"ק) אחת, כי שם חלקת מחוקק ספון, קשר של שתי ירכים של אמת, שהוא דכים, דף ים, דף שפולל כ"ד אותיות של היחוד השני, עליו נאמר אל ישב דף נכלם, ד"ף הוא בעשרים וארבעה ספרים של התורה ושכינה, וכד"ה על שכמה, וכשצדיק מלא מן העמוד האמצעי, שנאמר בו ותמלא כדה ותעל.

נחית מלא, ומהלך חמש מאה שנים, עד דמטו לח"י עלמין (דאיהו כליל ח"י ברכאן), ואתמלא מנייהו, ומניה אתשקייא לשכינתא דאיהי צלותא, ומאי דהיה יבשה קרא ליה ארץ, הדא הוא דכתיב (בראשית א ו) ויקרא אלהים ליבשה ארץ, למעבד פרין ואיבין, דאינון ארעא קדישא דישראל לתתא, הדא הוא דכתיב (שם יא) ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא.

ועמודא דאמצעייתא פד סליק לאבא ואימא לנחתא מזונא מתמן, קליה סלקא על כל אינון נחלין ומבועין, וכד נחתא קליה נחתא על כל אינון נחלין ומבועין דאורייתא, הדא הוא דכתיב (תהלים צגג) נשאו נהרות יהוה, נשאו נהרות קולם, נשאו נהרות אלין אינון תרין נקודין דאינון צר"י, מאן איהו דסליק על גבייהו בתרין דרועין, דא חול"ם, וביה אתעבידו סגולת"א, ומאן איהו דנחית תחותיהו בתרין שוקין, דא חיר"ק, וביה אתעבידו סגול"ל.

בהוא זמנא נשאו נהרות קולם, דאיהו קול יעקב, קול השופר, ולאן סלקין ליה לגבי אבא ואימא, וכד נחית נחית בתרין נקודין דאינון שב"א תרי ירכי קשוט, הדא הוא דכתיב (שם) ישאו נהרות דכים, כגון על פתף ישאו (במדבר ז ט).

(ואבא נחית) בצדיק, דאיהו שור"ק בנקודת (חיר"ק) חדא, פי שם חלקת מחוקק ספון (דברים לג כא), קשורא דתרין ירכין דקשוט, דאיהו דכים, דף ים, ד"ף דכליל כ"ד אתוון דיחודא תניינא, עליה אתמר (תהלים עד כד) אל ישוב דף נכלם, ד"ף איהו בכ"ד ספרים דאורייתא, ושכינתא (בראשית כד טו) וכד"ה על שכמה, וכד צדיק איהו מלא מעמודא דאמצעייתא, דאתמר ביה (שם טו) ותמלא כדה ותעל.

סְלִיקַת הַאי נְקוּדָה דְאִיהוּ חַד שׁוּר"ק עַל
 תְּרִין דְאִינוּן שְׁב"א, וְאַתְעֵבִידוּ
 שׁוּר"ק, בְּתַר דְאִיהוּ מְלִיא מְסֻטָּא דִילִיָּה
 וּמְסֻטָּא דְעֻמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, אֲתַמַּר
 בְּשְׁכִינְתָא וּתְמַלָּא כְּדָה וּתְעַל, וְתוֹרַד כְּדָה מְעַל
 שְׁכֻמָּה, כָּל הַפּוֹרַע פּוֹרַע בְּבְרוּךְ, וּתְמַלָּא כְּדָה
 וּתְעַל, כָּל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם, סְלִיקַת וְדָאִי
 מְגַלּוּתָא לְגַבֵּי בַעֲלָה, בְּהַאי שְׁעִתָּא (דף מו ע"א)
 אִיהִי אֲמַרְת לְגַבֵּי צְדִיק (בראשית כד יח) וְתֹאמַר
 שְׁתַּה אֲדוּנִי, וְגַם גְּמַלִּיף אֲשָׁקָה, דְאִינוּן גְּמוּלִי
 מִחֻלָּב.

עוֹלָה הַנְּקוּדָה הַזֹּה, שֶׁהוּא שׁוּר"ק
 אֶחָד, עַל שְׁנַיִם שְׁהֵם שְׁב"א,
 וְנַעֲשִׂים שׁוּר"ק. אַחַר שֶׁהוּא מְלֵא
 מַצְדוֹ וּמַצְד הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי,
 נֶאֱמַר בְּשְׁכִינָה וּתְמַלָּא כְּדָה וּתְעַל,
 וְתוֹרַד כְּדָה מְעַל שְׁכֻמָּה, כָּל
 הַפּוֹרַע פּוֹרַע בְּבְרוּךְ, וּתְמַלָּא כְּדָה
 וּתְעַל, כָּל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם,
 עוֹלָה וְדָאִי מִן הַגְּלוּת אֵל בַּעֲלָה.
 בְּשֻׁעָה הַזֹּה הִיא אוֹמַרְת לְצְדִיק,
 וְתֹאמַר שְׁתַּה אֲדוּנִי וְגַם גְּמַלִּיף
 אֲשָׁקָה, שְׁהֵם גְּמוּלִי חֻלָּב.

וְעוֹד חוּל"ם נִקְרָא הַעֲמוּד
 הָאֲמֻצְעִי לְמַח, וְחִיר"ק אֵל הַלֵּב,
 שׁוּר"ק נִקְרָא בְּקֶשֶׁר שֶׁל שְׁנֵיהֶם,
 וְעוֹד חוּל"ם נִקְרָא בְּכָל צַד הַיָּמִין.
 זֶהוּ שְׁפָתוֹב עַל כָּל קַרְבָּנָה תְּקָרִיב
 מִלַּח. וְחִיר"ק נִקְרָא בְּכָל צַד
 הַשְּׂמָאל, וְהוּא שׁוּר"ק הַקֶּשֶׁר שֶׁל
 שְׁנֵיהֶם. וְעוֹד חוּל"ם נִקְרָא בְּאֵם
 הָעֲלִיּוֹנָה יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁהוּא
 עֲשׂוֹר, וְכוּ יִהְיֶה מוּח"ל וְסוּלַח
 חֻטָּאֵי עֲמוּ, וְחִיר"ק נֶאֱמַר בְּאֵם
 הַתַּחְתּוֹנָה וְכוּ חוּר"ק עָלָיו שְׁנֵי
 עַל סְמָא"ל, שֶׁהַשְּׁתַּעֲבַד בְּכַנֵּי
 הַשְּׁכִינָה בְּגְלוּת.

דְּבַר אַחַר, נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוּלָם,
 זֶה פְּעֻמִּים שְׁמִיחָדִים יִשְׂרָאֵל אֵת
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְעַלִּים לוֹ בּו
 קוּל עָרֵב וּבִקְר וְצִהָרִים, שְׁהֵם
 יָמִין וּשְׂמָאל, בְּשְׁנֵיהֶם מְעַלִּים
 קוּל, שֶׁהוּא הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי. לְמִי
 מְעַלִּים אוֹתוֹ? לְאֵם הָעֲלִיּוֹנָה,
 שֶׁהוּא עֲשָׂרִים וְחֻמֶּשׁ בַּיָּמִין
 וְעֲשָׂרִים וְחֻמֶּשׁ בְּשְׂמָאל עָרֵב
 וּבִקְר, וְהֵם חֻמֵּשִׁים שְׁעָרֵי בֵינָה,
 קוּרָאִים לוֹ כְּהֵם, שִׁיּוֹרַד אֵל צְדִיק
 וְצִדִּיק.

שְׁהִיא ד"ף בְּשׁוֹק יָמִין, וְהִיא כְּדָה
 עַל שְׁכֻמָּה בְּשׁוֹק שְׂמָאל, שְׁהֵן שְׁנֵי
 עֲמוּדֵי אֲמַת, וּמִשׁוּם זֶה יִשְׂאוּ
 נְהָרוֹת דְּכֵים, ד"ף י"ם, וְהוּא ד"ף

וְעוֹד חוּל"ם אֲתַקְרִי עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא לְגַבֵּי
 מוּחָא, וְחִיר"ק לְגַבֵּי לְפָא, שׁוּר"ק
 אֲתַקְרִי בְּקִשׁוּרָא דְתְרוּיָיָהוּ, וְעוֹד חוּל"ם
 אֲתַקְרִי בְּכָל סְטָרָא דִימִינָא, הַדָּא הוּא
 דְכַתִּיב (ויקרא ב יג) עַל כָּל קַרְבָּנָה תְּקָרִיב מִלַּח,
 וְחִיר"ק אֲתַקְרִי בְּכָל סְטָרָא דְשְׂמָאלָא, וְאִיהוּ
 שׁוּר"ק קִשׁוּרָא דְתְרוּיָיָהוּ, וְעוֹד חוּל"ם אֲתַקְרִי
 בְּאִימָא עֲלָאָה, יוֹם הַכַּפּוּרִים דְאִיהוּ עֲשׂוֹר,
 וּבֵיהּ יִהְיֶה מוּח"ל וְסוּלַח חוּבִין דְעַמִּיָּה,
 וְחִיר"ק אֲתַמַּר בְּאִימָא תַתָּאָה, וּבֵיהּ חוּר"ק
 עָלָיו שְׁנֵי עַל סְמָא"ל, דְאֲשְׁתַּעֲבִיד בְּכַנֵּי
 דְשְׁכִינְתָא בְּגְלוּתָא.

דְּבַר אַחַר נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוּלָם, דָּא תְּרִין זְמַנִּין
 דְּמִיחָדִין יִשְׂרָאֵל לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 וְסְלִקִין לִיָּה בֵּיהּ קָלָא עָרֵב וּבִקְר וְצִהָרִים,
 דְאִינוּן יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, בְּתְרוּיָיָהוּ סְלִקִין קָלָא
 דְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, לְגַבֵּי מָאן סְלִקָאן
 לִיָּה לְגַבֵּי אִימָא עֲלָאָה, דְאִיהוּ כ"ה בִּימִינָא
 וְכ"ה בְּשְׂמָאלָא עָרֵב וּבִקְר, וְאִינוּן חֻמֵּשִׁין
 תְּרַעִין דְּבֵינָה, קָרָאן לִיָּה בְּהוּן, דְנַחֲתִית לְגַבֵּי
 צְדִיק וְצִדִּיק.

דְאִיהוּ ד"ף בְּשׁוֹקָא יְמִינָא, וְאִיהִי כְּדָה עַל
 שְׁכֻמָּה בְּשׁוֹקָא שְׂמָאלָא,

בְּעֶשְׂרִים וָאַרְבַּע אוֹתוֹת שֶׁל בְּרוּךְ
שֶׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד שֶׁל
עֲרֵבִית, וְהוּא ד"ף בְּעֶשְׂרִים
וָאַרְבַּע אוֹתוֹת שֶׁל שְׁחֵרִית, וְסוּד
הַדְּבָר - וְשִׁמְתִי כ"דכ"ד
שְׁמֹשׁוֹתֶיךָ, וְהִיא כד"ה בְּשִׁנְיָהּ,
וְאֵל יֵשֵׁב ד"ף נְכַלָּם.

וְצִרִיךְ שְׁלֵא יִשְׁמַע קוֹל בְּהֵוֹא
דָּךְ, אֲלֵא יִשְׁאוּ נְהָרוֹת, לֹא כְּתוּב
נִשְׂאוּ אֲלֵא יִשְׂאוּ, בְּשָׁבִיל, עַל
כְּתָף יִשְׂאוּ. בְּאוֹתוֹ זְמַן וְתַמְלֵא
כְּדָה וְתַעַל, וְתֹאמַר שְׁתֵּה אֲדוֹנִי
וְגַם לְגַמְלִיךָ אֲשַׁקֶּה, אֵלּוּ הֵם
מְאֵתִים אַרְבַּעִים וְשִׁמוֹנֵה תְּבוֹת
שֶׁל אַרְבַּע הַפְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל הַיְחֻד
שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, שְׁבַכְלָם הֵם
מְאֵתִים אַרְבַּעִים וְשִׁמוֹנֵה
הַאִיבָרִים שְׁפִלּוּלִים בְּבְרִית שֶׁהוּא
צְדִיק, כָּלָם נִשְׁקִים עַל יְדֵי
הַשְּׁכִינָה, שֶׁהוּא כ"ד י"ם.

עֶשְׂרִים וָאַרְבַּעַּה הַסְּפָרִים שֶׁל
הַתּוֹרָה, וְדַאי הֵם כ"ד שְׁנַתְּמֵלֵא
מִן הַיָּם הַעֲלִיּוֹן שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא
כְּלֹלוֹת שֶׁל חֲמִשִּׁים אוֹתוֹת
הַיְחֻד, שֶׁהֵם עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ
וְעֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ שְׁמִיחָדִים בְּהֵן
אֵת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּעֻמִּים,
וּכְשֶׁעוֹלָה י"ם חֲמִשִּׁים, זְהוּ יִשְׂאוּ
נְהָרוֹת דְּכֵיִם, בְּהַפּוֹךְ אוֹתוֹת
ד"ף, וְהוּא כ"ד, וְדָךְ הוּא צְדִיק
בְּכַד הַזֶּה, מִשּׁוּם שֶׁהוּא שְׁבוּר
בְּגָלוּת, הַשְּׁכִינָה שֶׁהִיא כַּד עָלֶיהָ
נֹאמַר לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְפָּה אֱלֹהִים
לֹא תִבְזֶה, צְדִיק הוּא דָּךְ בְּמִים
שֶׁל הַתּוֹרָה.

וְהוּא כְּתִית בְּשִׁמְן שֶׁל הַתּוֹרָה.
זְהוּ שְׁפָתוֹב שְׁמֵן כְּתִית. מִתִּי?
בְּזִמְן שֶׁהִסְתַּלַּק ו' מִן ה', וְנִשְׁאַרְה
ד', דְּלַת וְדַאי, וּבְשָׁבִיל זֶה שְׁמֵן
כְּתִית רְבִיעִית הַהֵינן, רְבִיעִית ה"א
וְדַאי, שְׁחֻזְרָה דְּל"ת, וְאוֹתוֹ כְּתִית
הוּא ו' זְעִירָה, הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל ה',
וְעִלּוֹ נֹאמַר בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אוֹת הוּא לְעוֹלָם, אוֹת ה' וְדַאי,

דְּאִינוּן תְּרִי סְמִכֵי קְשׁוּט, וּבְגִין דָּא יִשְׁאוּ נְהָרוֹת
דְּכֵיִם, ד"ף י"ם, וְאִיהוּ ד"ף בְּכ"ד אֲתוּוֹן
דְּבְרוּךְ שֶׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד דְּעֲרֵבִית,
וְאִיהוּ ד"ף בְּכ"ד אֲתוּוֹן דְּשְׁחֵרִית, וְרִזָּא דְּמִלָּה
וְשִׁמְתִי כ"דכ"ד שְׁמֹשׁוֹתֶיךָ (יִשְׁעִיָּה נד יב), וְאִיהִי
כְּד"ה בְּתַרְוִיָּהּ, וְאֵל יִשׁוּב ד"ף נְכַלָּם.

וְצִרִיךְ דְּלֹא אֲשַׁתְּמַע קָלָא בְּהֵוֹא דָּךְ, אֲלֵא
יִשְׂאוּ נְהָרוֹת, נִשְׂאוּ לֹא כְּתוּב אֲלֵא
יִשְׂאוּ, בְּגִין עַל כְּתָף יִשְׂאוּ, בְּהֵיָא זְמַנָּא (בְּרַאשִׁית
כד טז) וְתַמְלֵא כְּדָה וְתַעַל, וְתֹאמַר שְׁתֵּה אֲדוֹנִי
וְגַם לְגַמְלִיךָ אֲשַׁקֶּה, אֵלּוּן אִינוּן רַמ"ח תֵּיבִין
דְּאַרְבַּע פְּרָשִׁיין דִּיחֻדָּא דְּקְרִיאַת שְׁמַע,
דְּבַכְלָהוּ אִינוּן רַמ"ח אַבְרִים דְּכִלְיָן בְּבְרִית
דְּאִיהוּ צְדִיק, כְּלָהוּ אֲתַשְׁקִיין עַל יְדֵי שְׁכִינְתָּא,
דְּאִיהוּ כ"ד י"ם.

כ"ד סְפָרִין דְּאוּרִייתָא, וְדַאי אִינוּן כ"ד
דְּאַתְמֵלִי מִן יִמָּא עֲלָאָה דְּאוּרִייתָא,
דְּאִיהִי כְּלִילָא דְּחֲמִשִּׁין אֲתוּוֹן דִּיחֻדָּא, דְּאִינוּן
כ"ה וְכ"ה, דְּמִיחֻדִּין בְּהוּן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
תְּרִין זְמַנִּין, וְכַד סָלִיק י"ם חֲמִשִּׁין, דָּא אִיהוּ
יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכֵיִם, בְּהַפּוֹךְ אֲתוּוֹן דָּךְ וְאִיהוּ
כ"ד, וְדָךְ אִיהוּ צְדִיק בְּהֵיָא כְּד, בְּגִין דְּאִיהוּ
תְּבִירָא בְּגָלוּתָא, שְׁכִינְתָּא דְּאִיהִי כַּד עָלֶיהָ
אֲתַמַּר (תְּהִלִּים נא יט) לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְפָּה אֱלֹהִים לֹא
תִבְזֶה, צְדִיק אִיהוּ דָּךְ בְּמִיָּא דְּאוּרִייתָא.

וְאִיהוּ כְּתִית בְּמִשְׁחָא דְּאוּרִייתָא, הַדָּא הוּא
דְּכְתִיב (בְּמִדְבָר כח ה) שְׁמֵן כְּתִית, אִימְתִי,
בְּזִמְנָא דְּאַסְתַּלַּק ו' מִן ה', וְאַשְׁתַּאַרְת ד',
דְּלַת וְדַאי, וּבְגִין דָּא שְׁמֵן כְּתִית רְבִיעִית
הַהֵינן, רְבִיעִית ה"א וְדַאי, דְּאַתְחֻזְרַת דְּל"ת,
וְהֵוֹא כְּתִית אִיהוּ ו' זְעִירָא, שְׁלִימוֹ דְּה',
וְעָלֶיהָ אֲתַמַּר (שְׁמוֹת לא יז) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אוֹת הוּא לְעוֹלָם, אוֹת ה' וְדַאי, וּבְגִין דָּא

אתְקַרִיאתָהּ עַל שְׁמִיָּהּ, יוֹם הַשְּׁשִׁי, הֵיאֵל דְּשִׁשִּׁי.

מִקְוֹלוֹת מִיָּם רַבִּים (תהלים צג ד), אֵלִין שְׁבַע (קל"ז)

שְׁמָהּ, דְּמִתְפַּלְגִין לְשִׁבְעָה נְהָרוֹת,

וְכֻלְהוֹן מִתְפַּלְגִין בַּהֲהוּא נְהָר דְּנַפִּיק מֵעֲדָן,

וְאִינוֹן בְּהָבוּ לִיהוּ"ה, שְׁבַע אִינוֹן דְּאֲזִלִין עַל

שְׁבַע שְׁמָהּ, דְּאִינוֹן אַבְגִּית"ץ וְכוּ', וְאִינוֹן

שְׁבַע סְפִירָן, (שם כט ג) קוֹל יְהוּ"ה עַל הַמַּיִם דָּא

חֶסֶד וְאִיהוּ אַבְגִּית"ץ, דְּמִתְמַן מֵיָּא

דְּאוֹרֵייתָא, קוֹל יְהוּ"ה בְּפִתְחָ דָּא קִרְעֵ שֵׁט"ן

וְדָא גְבוּרָה, קוֹל יְהוּ"ה בְּהֲדָר דָּא נִגְדֵי יכ"ש

וְדָא תְּפָאֲרֵת, פְּסָאוּ פְּשִׁמ"ש נִגְדֵי (שם פט

ל), וּבִיָּה אֲתָמַר לְמֹשֶׁה (שמות לד י) נִגְדֵי כָּל עֲמָךְ

אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת, קוֹל יְהוּ"ה שׁוֹבֵר אַרְזִים (תהלים

כט ז) דָּא בִט"ר צֵת"ג וְדָא נֶצֶח, קוֹל יְהוּ"ה

חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ דָּא חֶק"ב טִנְעֵ וְדָא הו"ד,

קוֹל יְהוּ"ה יַחֲוִיל מְדַבֵּר דָּא יג"ל פּוֹז"ק דְּאִיהוּ

יִסוּד, הֵר סִינִי, קוֹל יְהוּ"ה יַחֲוִיל אֵילוֹת דָּא

שִׁק"ו צִי"ת וְדָא מַלְכוּת, דְּעֲלָה אֲתָמַר (שם כב

א) לְמַנְצַח עַל אֵילַת הַשַּׁחַר, וְדָא אִיהוּ מִקְוֹלוֹת

מִיָּם רַבִּים.

אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי יָם (שם צג ד), אֵלִין טַעְמֵי

דְּאוֹרֵייתָא, דְּאֲתָמַר בַּהּ (שם מב ח) כָּל

מְשַׁבְּרֵיךְ וּגְלִיף עֲלֵי עַבְרוֹ, וְאֵלִין אִינוֹן זֶרְק"א

מִקְ"ף שׁוֹפֵר הוֹלִיף סְגוּלַת"א. (דף מ

ע"ב) זֶרְק"א, קוֹ דִּיּוֹקְנָא דָּאת וי, רִישָׁא דִּילִיָּה

י, תִּלְתַּת גְּלָגְלִים (נ"א אִית) סְלָקִין בִּיָּה בִּימָא

דְּאוֹרֵייתָא, וְאִינוֹן סְגוּל"ל (נ"א סְגוּלַת"א), וְכֻלְ גְּלָגְלִ

סְלִיק לִי גְּלָגְלִים לְעֵילָא, וְהָאוּפְנִים יִנְשְׂאוּ

לְעַמְתָּם (יחזקאל א כ), וְלִזְמַנָּא דִּינְשְׂאוּ הָאוּפְנִים

לְעוֹמְתָם, מִיָּד נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוּ"ה, תְּרִין

נְקוּדִין דְּאִינוֹן סְגוּלַת"א סְלָקִין לְהֵיא נְקוּדָה

חָדָא עַל גְּדַפּוּי, וְאֲתַעְבִּידוּ י"ה, וְדָא אִיהוּ

נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוּ"ה, אִינוֹן ב' נְקוּדִין דָּא, י

וּמִשּׁוּם זֶה נִקְרְאתָהּ עַל שְׁמוֹ, יוֹם הַשְּׁשִׁי, הֵיאֵל שֶׁל הַשְּׁשִׁי.

מִקְוֹלוֹת מִיָּם רַבִּים, אֵלוֹ שְׁבַעַה

(קולות) שְׁמוֹת, שְׁנַחֲלָקִים לְשִׁבְעָה

נְהָרוֹת, וְכֻלָּם נַחֲלָקִים בְּאוֹתוֹ

הַנְּהָר שִׁירָצָא מֵעֲדָן, וְהֵם בְּהָבוּ

לִיהוּ"ה, שְׁבַעַה הֵם שְׁהוֹלְכִים עַל

שְׁבַעַה שְׁמוֹת, שְׁהֵם אַבְגִּית"ץ

וְכוּ', וְהֵם שְׁבַע סְפִירוֹת. קוֹל

יְהוּ"ה עַל הַמַּיִם זֶה חֶסֶד, וְהוּא

אַבְגִּית"ץ, שְׁמִשְׁם הַמַּיִם שֶׁל

הַתּוֹרָה. קוֹל יְהוּ"ה בְּפִתְחָ, זֶה

קִרְעֵ שֵׁט"ן, וְזוֹ גְבוּרָה. קוֹל

יְהוּ"ה בְּהֲדָר, זֶה נִגְדֵי יכ"ש, וְזֶה

תְּפָאֲרֵת, פְּסָאוּ פְּשִׁמ"ש נִגְדֵי,

וּבּוֹ נֶאֱמַר לְמֹשֶׁה נִגְדֵי כָּל עֲמָךְ

אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת. קוֹל יְהוּ"ה שׁוֹבֵר

אַרְזִים (תהלים כט), זֶה בִט"ר צֵת"ג,

וְזֶה נֶצֶח. קוֹל יְהוּ"ה חוֹצֵב

לְהַבּוֹת אֵשׁ, זֶה חֶק"ב טִנְעֵ, וְזֶה

הו"ד. קוֹל יְהוּ"ה יַחֲוִיל מְדַבֵּר, זֶה

יג"ל פּוֹז"ק, שֶׁהוּא יִסוּד, הֵר

סִינִי, קוֹל יְהוּ"ה יַחֲוִיל אֵילוֹת,

זֶה שִׁק"ו צִי"ת, וְזוֹ מַלְכוּת,

שְׁעֲלִיָּה נֶאֱמַר לְמַנְצַח עַל אֵילַת

הַשַּׁחַר, וְזֶהוּ מִקְוֹלוֹת מִיָּם רַבִּים.

אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי יָם, אֵלוֹ טַעְמֵי

הַתּוֹרָה, שְׁנֶאֱמַר בְּהֵם כָּל מְשַׁבְּרֵיךְ

וּגְלִיף עֲלֵי עַבְרוֹ, וְאֵלוֹ הֵם זֶרְק"א

מִקְ"ף שׁוֹפֵר הוֹלִיף סְגוּלַת"א.

זֶרְק"א, קוֹ דְּמוֹת שֶׁל הָאוֹת וי,

הֵרָאשׁ שֶׁלוֹ י, שְׁלֵשָׁה גְּלָגְלִים (ש

עוֹלִים בּוֹ בַּיָּם שֶׁל הַתּוֹרָה, וְהֵם

סְגוּל"ל (סְגוּלַת"א), וְכֻלְ גְּלָגְל עוֹלָה

לִי גְּלָגְלִים לְמַעְלָה, וְהָאוּפְנִים

יִנְשְׂאוּ לְעַמְתָּם, וּבְזִמְן שִׁינְשְׂאוּ

הָאוּפְנִים לְעַמְתָּם, מִיָּד נִשְׂאוּ

נְהָרוֹת יְהוּ"ה, שְׁתֵּי נְקוּדוֹת שֶׁהֵן

סְגוּלַת"א עוֹלוֹת לְאוֹתָהּ נְקוּדָה

אַחַת עַל כְּנָפוֹ, וְנִעֲשִׂים י"ה, וְזֶהוּ

נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוּ"ה, הֵם שְׁתֵּי

נְקוּדוֹת שֶׁל א', י לְמַעְלָה וי

לְמַטָּה, עוֹלִים וי עַל (כְּנַפֵּי)

הַכְּנָפִים, וְלֶאֱזַן עוֹלִים? אֵלָא

החֻשְׁבוֹן שְׁלֵהֶם לְחֻשְׁבוֹן הַשָּׁם
שֶׁל יְהוָה, וּכְשִׁמְעֵלִים אוֹתָהּ עַל
כַּנְפֵיהֶם, לְקַבֵּל עֲלֵיהֶם עֲלֵת
הַעֲלוֹת שִׁירֵד עַל גְּבִייהֶם.

וְעוֹד זֶרֶק"א, הוּא יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ
כָּל הָאָרֶץ, הוּא ז', יוֹם הַשְּׁבִיעִי,
וְזֶה צְדִיק, וְהוּא עֲנָף מְגוֹף הָאֵילָן,
שֶׁהוּא הַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי. הַר צִיּוֹן
יִרְכָּתִי צָפוֹן, זֹו נִקְדָּה אַחַת, י' (א)
זְעִירָה, אוֹת הַבְּרִית, וְעֲלִיָּה נֶאֱמַר
נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה, וּמָה הוּא?
יִרְכָּתִי צָפוֹן, שִׁמְעֵלִים אוֹתָהּ אֶל
יְהוָה שֶׁהוּא בַּעֲלָהּ, וּכְשִׁמְעֵלִים
אוֹתָהּ אֵלָיו, נִקְרָאת הַנִּקְדָּה הַזֶּה
קְרִית מֶלֶךְ רַב.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁעוֹלָה אוֹתָהּ נִקְדָּה
בְּשְׁתֵּי יָרֵכִים, מִקְבְּלוֹת אוֹתָהּ שְׁתֵּי
זְרוּעוֹת, שֶׁהֵן ב' נְהָרוֹת עֲלִיוֹנִים,
וּמְעֵלִים אוֹתָהּ בַּעֲמוּד הָאֲמָצְעִי,
וְזֶהוּ נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, שְׁתֵּי
יָרֵכִים מוֹלִיכוֹת אוֹתָהּ לְבַעֲלָהּ,
וּשְׁתֵּי זְרוּעוֹת הֵן מִקְבְּלוֹת אוֹתָהּ
אֶל בַּעֲלָהּ, וּמִשׁוֹם זֶה שְׁנֵי נְהָרוֹת
נֶאֱמַר בָּהֶם נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה,
וּשְׁנֵי הַשְּׁנָיִים יִשְׂאוּ נְהָרוֹת.

וְעוֹד נֶאֱמַר בָּהּ עֲלִיָּה וִירִידָה, כְּמוֹ
זֶה, כְּשִׁמְעֵלִים אוֹתָהּ לַעֲמוּד
הָאֲמָצְעִי נֶאֱמַר בּוֹ נִשְׂאוּ נְהָרוֹת
קוֹלָם, אֲבָל כְּשִׁמְוִרִידִים אוֹתָהּ אֶל
הַצְּדִיק, נֶאֱמַר בּוֹ יִשְׂאוּ נְהָרוֹת
דְּכִים, וּמָה שֶׁהִיא סְגוּלָה לְמַעֲלָה
כְּמוֹ זֶה: , כְּשִׁיּוֹרֶדֶת אֶל הַצְּדִיק
נַעֲשִׂית סְגוּלָה כְּמוֹ זֶה: , וּמִשׁוֹם
זֶה, מָה שֶׁהִיתָה לְמַעֲלָה נִטְלָה
(חֲזוּרָה) לְמַטָּה, וּמִשׁוֹם זֶה נִקְרָאת
בְּצְדִיק דְּכִים.

וְכֵּה הַמִּים הַתַּחְתּוֹנִים בּוֹכִים,
מִשׁוֹם שֶׁהֶם שְׁעָרֵי דְמָעָה,
וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר שְׁעָרֵי דְמָעָה לֹא
נִנְעָלוּ, וּמִשׁוֹם שֶׁהִיא הַדְּמָעָה
שְׁלֵהֶם, דְּכִים וְדָאֵי, וְצְדִיק בָּהּ

לְעִילָא וְי' לְתַתָּא, סְלִקִין ו' עַל (גְּדַפּוּי) גְּדַפּוּי,
וּלְאֵן סְלִקִין, אֶלָּא חוֹשְׁבְנָא דְלְהוֹן לְחוֹשְׁבֵן
שְׁמָא דִיהוָה, וְכַד סְלִקִין לָהּ עַל גְּדַפּוּיָהּ,
לְקַבֵּלָא עֲלֵיָהּ עֲלֵת הָעֲלוֹת, דְנַחֲתִית עַל
גְּבִיָהּ.

וְעוֹד זֶרֶק"א אִיהוּ יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל
הָאָרֶץ (תְּהִלִּים מַח ג), אִיהוּ ז', יוֹם הַשְּׁבִיעִי,
וְדָא צְדִיק, וְאִיהוּ עֲנָפָא מְגוֹפָא דְאֵילָנָא, דְאִיהוּ
עֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא, הַר צִיּוֹן יִרְכָּתִי צָפוֹן דָּא
נִקְוֶדָה חֲדָא י' (נ"א א) זְעִירָא אוֹת הַבְּרִית, וְעֲלִיָּה
אֲתַמַּר (ש"ס צג ג) נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה, וּמָאֵי נִיְהוּ
יִרְכָּתִי צָפוֹן (ש"ס מח ג), דְסְלִקִין לָהּ לְגַבִּיָּהּ
דִיהוָה דְאִיהוּ בַּעֲלָהּ, וְכַד סְלִקִין לָהּ לְגַבִּיָּהּ
אֲתַקְרִיאת הַזֶּה נִקְוֶדָה קְרִית מֶלֶךְ רַב.

בְּהַיָּא זְמַנָּא דְסְלִקְתָּ הַזֶּה נִקְוֶדָה בְּתַרִין
יָרֵכֵי, מִקְבְּלִין לָהּ תַרִין דְרוּעִין,
דְאֵינּוֹן ב' נְהָרוֹת עֲלִאִין, וְסְלִקִין לָהּ בַּעֲמוּדָא
דְאֲמָצְעִיתָא, וְדָא אִיהוּ נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם (ש"ס
צג ג), תַרִין יָרֵכִין אֲזִלִין לָהּ לְגַבִּי בַּעֲלָהּ, וְתַרִין
דְרוּעִין אֵינּוֹן מִקְבְּלִין לָהּ לְגַבִּי בַּעֲלָהּ, וּבְגִין
דָּא תַרִין נְהָרוֹת אֲתַמַּר בְּהוֹן נִשְׂאוּ נְהָרוֹת
יְהוָה, וְתַרִין תַנְיִנִין יִשְׂאוּ נְהָרוֹת (ש"ס).

וְעוֹד אֲתַמַּר בָּהּ סְלִיקוּ וּנְחִיתוּ, פְּגוּוֹנָא דָּא,
כַּד סְלִקִין לָהּ לְגַבִּי עֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא
אֲתַמַּר בִּיהּ נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, אֲבָל כַּד נְחִיתִין
לָהּ לְגַבִּי צְדִיק אֲתַמַּר בִּיהּ יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְכִים,
וּמָה דִהוּהּ סְגוּלָה לְעִילָא פְּגוּוֹנָא דָּא כַּד נְחִיתָא
לְגַבִּי צְדִיק אֲתַעֲבִידֶת סְגוּלָה לְפְּגוּוֹנָא דָּא וּבְגִין
דָּא מָה דִהוּת לְעִילָא אֲתַנְטְלֶת (נ"א
אֲתַחְזוֹרֶת) לְתַתָּא, וּבְגִין דָּא אֲתַקְרִיאת בְּצְדִיק
דְכִים.

וְכֵּה הַמִּים הַתַּחְתּוֹנִים בְּכָאן, בְּגִין דְאֵינּוֹן תַרְעִין דְדְמָעָה, וְעֲלֵיָהּ אֲתַמַּר
שְׁעָרֵי דְמָעָה לֹא נִנְעָלוּ, וּבְגִין דְאִיהִי דְמָעָה דְלְהוֹן, דְכִים וְדָאֵי,

וְצַדִּיק בַּה דְּיָדָא יָ"ם, וְהָא אַוּקְמוּהוּ (שם עד
 כא) אַל יִשׁוּב דְּדָא נְכָלָם, וּבִיָּה אַל דְּמַעְתִּי אַל
 תַּחֲרַשׁ (שם לט יג), וְעַלָּה אַתְמַר (שמות ג ט) צַעֲקַת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי.

הַתְּנוּעָה דְסָלִיק לָהּ לְגַבֵּי בַעֲלָה דָא רַבִּי"ע,
 וּבִיהוּא זְמַנָּא אַתְקַרִּי זְק"ף גְּדוּ"ל,
 וְאִיהִי אַתְקַרִּיאת קַרִּית מְלָךְ רַב, וּבְאֵן אִיהוּ
 זְקַפָּא לְגַבֵּיָהּ, בְּתַרִּין נְהַרֹת, דְּאַתְמַר בְּהוּן (שם
 טו ו) יְמִינָךְ יְהוּ"ה נְאֻדְרִי בְּפַח יְמִינָךְ יְהוּ"ה
 תְּרַעֲץ אוֹיֵב, וְעַלֵּיָהּ אַתְמַר (תהלים טז יא) נְעִימוֹת
 בְּיַמִּינָךְ נֶצַח, מְאִי בְּיַמִּינָךְ דָּא גְּדוּלָּה, בְּהִיּוּא
 זְמַנָּא אַתְקַרִּי זְק"ף גְּדוּ"ל, וְכַד נַחְתַּת בְּצַדִּיק
 אַתְקַרִּיאת זְקַף קְטָ"ן, וּמְאִי אִיהִי תְּנוּעָה דְקָא
 נַחִית לָהּ, דָּא תְּבִי"ר, רַבִּי"ע לְיַמִּינָא, אַרְךָ
 אֲפִים עַל בֵּינוּנִים, וּבִיָּה אִיהוּ מְאָרִי"ךְ, תְּבִי"ר
 לְשִׁמְאָלָא, תְּבִירוּ דְחַיִּיבֵיא, חַד סָלִיק
 בְּתַקִּיעָ"ה וּמְאָרִיךְ בָּהּ, וְחַד נַחִית לָהּ
 בְּשִׁבְרִי"ם, שְׁלִשְׁל"ת דָּא תְּרוּעָ"ה קְשׁוּרָא
 דְתְּרוּיָהּ, דִּיּוֹקְנָא דְשׁוּר"ק דְלַתְתָּא,
 בְּשִׁלְשֻׁל"ת סְלָקָא, בְּשׁוּר"ק נַחְתָּא, הָאִי אִיהוּ
 סְלָם (ג"א חל"ם) דְסְלָקָא לְעִילָא, וְהָאִי אִיהוּ סְלָם
 (ג"א חירק) דְנַחְתָּא לַתְתָּא, וְהֵינּוּ דְרַגְ"א תְּרִי
 טַעַמִּי.

וְעַנּוּיָא דְשְׁכִינְתָּא אַף עַל גַּב דְאִיהִי בְתַלַּת
 סְטַרִּין, בְּתַקִּיעָ"ה דְאִיהִי דִינָא רַפִּיא
 רַפ"ה, וּבְשִׁבְרִי"ם דְאִיהוּ דִינָא קְשִׁיא דְג"ש
 גְּבוּרָה, לִית לָהּ עַנּוּיָא כְּעַנּוּיָא דְבַעֲלָה דְאִיהוּ
 תְּרוּעָ"ה, שְׁלִשְׁל"ת, וְרַזָּא דְמְלָה אִין קוּל עַנּוֹת
 גְּבוּרָה (שמות לב יח) דָּא שְׁבְרִי"ם, וְאִין קוּל עַנּוֹת
 חִלוּשָׁה דָּא תְּקִיעָ"ה, אֲלָא קוּל עַנּוֹת אֲנָכִי
 שׁוּמַע דָּא תְּרוּעָ"ה, דְסְלָקָא כְּעַנּוּיָא דָּא בְתַר
 דָּא כְּתְרוּעָה, וּבְגִין דָּא אֲשְׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי
 תְּרוּעָה (תהלים פט טז), אַף עַל גַּב דְשְׁכִינְתָּא אִיהִי כְּעַנּוּיָא וּמְשִׁמָּלָא,

דְ"ף י"ם, וְהָרִי פְרָשׁוּהוּ אַל יִשְׁב
 דְּדָא נְכָלָם, וּבּוּ אַל דְּמַעְתִּי אַל
 תַּחֲרַשׁ, וְעַלֵּיהּ נְאֻמַר צַעֲקַת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי.

הַתְּנוּעָה שְׁמַעְלָה אוֹתָהּ לְבַעֲלָה
 זֶה רַבִּי"ע, וּבְאֹתוּ זְמַן נְקָרָא
 זְק"ף גְּדוּ"ל, וְהִיא נְקָרָאת קַרִּית
 מְלָךְ רַב, וְאִיפָּה הוּא זוֹקַף אֵלָיו?
 בְּשֵׁנֵי נְהַרֹת, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם יְמִינָךְ
 יְהוּ"ה נְאֻדְרִי בְּפַח יְמִינָךְ יְהוּ"ה
 תְּרַעֲץ אוֹיֵב, וְעַלֵּיהֶם נְאֻמַר
 נְעִימוֹת בְּיַמִּינָךְ נֶצַח. מַה זֶה
 בְּיַמִּינָךְ? זוּ גְּדוּלָּה, בְּאֹתוּ זְמַן
 נְקָרָא זְק"ף גְּדוּ"ל, וּכְשִׁיּוֹרְדַת
 בְּצַדִּיק נְקָרָאת זְק"ף קְטָ"ן. וְמַה
 הִיא הַתְּנוּעָה שְׁמוֹרִידָה אוֹתָהּ?
 זֶה תְּבִי"ר, רַבִּי"ע לְיַמִּין, אַרְךָ
 אֲפִים עַל בֵּינוּנִים, וּבּוּ הוּא
 מְאָרִי"ךְ. תְּבִי"ר לְשִׁמְאָל, שְׁבוּרֹן
 הַרְשָׁעִים, אַחַד עוֹלָה בְּתַקִּיעָ"ה
 וּמְאָרִיךְ בָּהּ, וְאַחַד מוֹרִיד אוֹתָהּ
 בְּשִׁבְרִי"ם. שְׁלִשְׁל"ת זוּ תְּרוּעָ"ה,
 הַקְשִׁיר שֶׁל שְׁנֵיָהֶם, דִּיּוֹקְנֵי שֶׁל
 שׁוּר"ק שְׁלִמְטָה, בְּשִׁלְשֻׁל"ת
 עוֹלָה, בְּשׁוּר"ק יוֹרֵד, זֶהוּ סְלָם
 (חל"ם) שְׁעוֹלָה לְמַעְלָה, וְזֶהוּ סְלָם
 (חירק) שְׁיוֹרֵד לְמַטָּה, וְהֵינּוּ דְרַגְ"א
 שְׁנַיִ טַעַמִּי"ם.

וְעַנּוּיָא שֶׁל הַשְּׁכִינָה, אַף עַל גַּב
 שְׁהִיא בְשִׁלְשָׁה צְדָדִים, בְּתַקִּיעָ"ה
 שְׁהִיא דִין הַרְפָּה רַפ"ה,
 וּבְשִׁבְרִי"ם שְׁהוּא דִין הַקְשָׁה
 דְג"ש גְּבוּרָה, אִין לָהּ עַנּוּיָא כְּעַנּוּיָא
 שֶׁל בַּעֲלָה שְׁהִיא תְּרוּעָ"ה,
 שְׁלִשְׁל"ת, וְסוּד הַדְּבָר - אִין קוּל
 עַנּוֹת גְּבוּרָה, זֶה שְׁבְרִי"ם, וְאִין
 קוּל עַנּוֹת חִלוּשָׁה, זוּ תְּקִיעָ"ה,
 אֲלָא קוּל עַנּוֹת אֲנָכִי שְׁמַע, זוּ
 תְּרוּעָ"ה, שְׁעוֹלָה כְּעַנּוּיָא, זֶה אַחַר
 זֶה כְּתְרוּעָה, וּמְשׁוּם זֶה אֲשְׁרִי
 הָעַם יוֹדְעֵי תְּרוּעָה, אַף עַל גַּב
 שְׁהַשְּׁכִינָה הִיא כְּעַנּוּיָא מִיַּמִּין

אִיהִי כְּעַנּוּיָא מִיַּמִּינָא וּמְשִׁמָּלָא,

ומשמאל, אין ענוי פֿענוי של
בעלה, תרועה שהיא תור"ה
עין פנים, והיא התרועה שלו,
ומשום זה אשרי העם יודעי
תרועה.

דבר אחר, קול ענות אנכי שמע,
זהו ענוי של אנכי שמע, שהיא
צועקת בכל יום למעלה, היא
ובניה, וקוראים לו פעמים ערב
ובקר שמע ישראל, וכל אדם
שיש לו ענוי מהשכינה, שהיא
עניה בגלות, רחוקה מבעלה,
וקורא לו בכל יום שמע ישראל,
שיירד אליה, ודאי עליו נאמר קול
ענות אנכי שמע, קול של הענוי
של העניה אנכי שמע.

קם אחד עם קלע, וזו שכינה
תחתונה, ואחד עם קשת, זה
ברית צדיק, עליו נאמר שופ"ר
הול"ף פז"ר גדו"ל, החצים שלה
הם הצדיקים של ישראל שקבלו
ברית, שבזכותו יוצאים מן
הגלות, וסוד הדבר - הא לכם
זרע, שהם טפות, וזו זרק"א.

קמו תנאים ואמוראים שלמעלה
וברכו אותו, ואמרו: מטרה (עטרה)
תהא מגנה עליך מהחצים בגלות,
עליך נאמר לא תירא מפחד לילה
מחץ יעוף יומם, וקשת וחץ של
צד הקדשה יגן עליך, ותחת
כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו,
צנה - זו שכינה תחתונה, וסחרה
- זו שכינה עליונה, אמתו - זה
העמוד האמצעי.

קם הוא ואמר: תנאים תנאים,
משנה תהיה בעזרתכם ולא
תשתנו מרחמים לדין, ההלכה
הולכת לימינכם להתגבר בה על
שונאיכם, קבלה תתקבל
תפלתכם, בריאת מוציאה אתכם
ואת בניכם מן הגלות ומשעבוד
ודין של אותו הממנה על הגלות
על בניכם. מיד שברך אותם עלה
למקומו.

לית ענויאי פֿענויאי דבעלה, תרועה דאיהי
תור"ה עין אנפין, ואיהי תרועה דיליה, ובגין
דא (דף מח ע"א) אשרי העם יודעי תרועה.

דבר אחר קול ענות אנכי שמע (שמות לב
יח). דא איהו ענויאי דאנכי שומע, דאיהי
צווחת בכל יומא למעלה, היא ובנהא, וקראן
ליה תרין זמנין ערב ובקר שמע ישראל, וכל
בר נש דאית ליה ענוי משכינתא, דאיהי עניא
בגלותא, רחיקא מן בעלה, וקרא ליה בכל
יומא שמע ישראל, דיהא נחית לגבה, ודאי
עליה אתמר קול ענות אנכי שמע, קול דענויאי
דהאי עניא אנכי שמע.

קם אחד בקירטא ודא שכינתא תתאה, וחד
בקשתא דא ברית צדיק, עליה אתמר
שופ"ר הול"ף פז"ר גדו"ל, גירין דילה אינון
צדיקים דישאל דקבילו ברית, דבזכותיה
נפקין מגלותא, ורזא דמלה (בראשית מז כג) הא
להם זרע, דאינון טיפין ודא זרק"א.

קמו תנאים ואמוראים דלעילא וברכו ליה,
ואמרו מטרה (נ"א עטרה) תהא אגינת עלך
מחצים בגלותא, עלך אתמר (תהלים צא ה) לא
תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם, וקשתא
וחצא דסטרא דקדושה יגן עלך, ותחת כנפיו
תחסה צנה וסחרה אמתו, צנה דא שכינתא
תתאה, וסחרה דא שכינתא עלאה, אמתו דא
עמודא דאמצעיתא.

קם איהו ואמר תנאים תנאים משנה תהא
בעזרייכו, ולא תשתניאו מרחמי לדינא,
הלכה אזלת לימינא דלכון, לאתגברא בה על
שנאיכון, קבלה תתקבל עלותכון, ברייתא
אפיקת לכון ולבנייכו מגלותא, ומשעבודא
ודינא דההוא דממנא על גלותא על בנייכו,
מיד דבריך לון סליק לאתריה.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּקִדְמִיתָא פִּתַּח וְאָמַר, תִּנָּא
 תִּנָּא אֶסְתַּמַּר לָךְ, דְּהָא קִירְטָא לְגַבְךָ, וְדָא
 שְׂכִינְתָא, וּבָהּ אֲזִדְרִיקוּ תְּלַת אַבְנִין, דְּאִינוּן
 תְּלַת טַפִּין דְּמוּחָא עֲלָאין, דְּאִינוּן י"י,
 וְאִתְּכַלִּילוּ בְּחֻכְמָה בְּתַבּוּנָה וּבִדְעָתָא.

אָמַר לִיה רַבִּי שִׁים בְּסַלְע קַנְיָד, דְּהָא קִשְׁתָּא
 לְגַבְךָ דְּאִיהוּ אוֹת הַבְּרִית, אֶסְתַּמַּר
 מְגִירִין דִּילֵיהּ, דְּאִינוּן תְּלַת ו'ו'ו', דְּסַלְקִין
 ח"י בְּחוּשְׁבֹן, וְדָא ח"י עֲלָמִין.

קָם תִּנָּא תִּנְיִנָּא וְאָמַר לִיה, הָא תִּנָּא דְּמַסִּיעַ
 לָךְ, בְּרוּמְחָא דְּאִיהוּ כְּלִילָא מְאַרְבַּע
 פְּרָשִׁיין, וְדָא ו' דְּאִיהוּ עַמּוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא,
 כְּלִיל שִׁית תִּיבִין דִּיחּוּדָא, וְרַמ"ח תִּיבִין
 דְּאִתְּמַר בֵּיהּ ^{oo} (במדבר כד כא) וְשִׁים בְּסַלְע קַנְיָד.

דְּהָא קַרְנֵי פָּרָה לְגַבְךָ, דְּאִנוּן תְּרִין נְבִיאֵי
 קְשׁוּט, עֲלֵיהּ אִתְּמַר (תהלים קלב יז) אֲצַמִּיחַ
 קֶרֶן לְדָוִד, וּמְצַמִּיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה מִסְטָרָא
 דְּשְׂכִינְתָּא אִתְּקַרִּי קַרְנֵי פָּרָה, מִסְטָרָא
 דְּשׁוּר (דברים לג יז) וְקַרְנֵי רֵאִם קַרְנֵי, וְאִינוּן
 מְשִׁיחַ רֵאשׁוֹן וְשִׁנֵּי י' ו', בֵּית רֵאשׁוֹן
 וְשִׁנֵּי ה"ה.

וְשְׂכִינְתָּא נְטֵלָא פּוּרְפִירָא מְאַשָּׁא סוּמְקָא
 וְאַצְטַבְעַת בֵּהּ, וְאִתְּקַרִּיאַת סוּמְקָא
 פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה (במדבר יט ב), אֲדוּמָה וְדָאֵי
 מִסְטָרָא דְּגִבּוּרָה, תְּמִימָה מִסְטָרָא דְּהָהוּא
 דְּאִתְּמַר בֵּיהּ (בראשית יז א) הִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי וְהָיָה
 תְּמִים, אֲשֶׁר אֵין בֵּהּ מוּם מִסְטָרָא דִּיעֻקֵּב
 דְּלִית בֵּיהּ פְּסוּלָת, דְּאִתְּמַר בֵּיהּ (שם כה כז) וַיַּעֲקֹב
 אִישׁ תָּם, יַעֲקֹב דִּלְעִילָא, וּבְדִיוֹקְנֵיהּ יַעֲקֹב
 דִּלְתַתָּא, אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עַל (במדבר יט
 ב), מְשַׁעֲבּוּדָא דְּגָלוּתָא, בְּגִין דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא
 עֲלָאָה אִתְּקַרִּיאַת, וְלֹא עוֹד אֶלָּא דְּאִיהִי
 אִתְּקַרִּיאַת שְׁבַת, דְּאִיהִי אָסוּר בְּמִלְאַכָּה,

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרֵאשׁוּנָה, פִּתַּח
 וְאָמַר: תִּנָּא תִּנָּא, הַשְּׁמֵר לָךְ, הָרִי
 הַקָּלַע לְגַבְיָךְ, וְזוּ הַשְּׂכִינָה, וּבָהּ
 נִזְרְקוּ שְׁלֹשׁ אַבְנִים, שְׁהִם שְׁלֹשׁ
 טַפּוֹת שֶׁל הַמַּח הַעֲלִינוֹת, שְׁהִן
 " י' " י', וְנִכְלְלוּ בְּחֻכְמָה בְּתַבּוּנָה
 וּבִדְעָתָא.

אָמַר לוֹ: רַבִּי, שִׁים בְּסַלְע קַנְיָד,
 שְׁהִי הַקִּשְׁתׁ לְגַבְיָךְ, שְׁהִיא אוֹת
 הַבְּרִית, הַשְּׁמֵר מִהַחֲצִים שְׁלוֹ,
 שְׁהִם שְׁלֹשׁ ו' ו' ו', שְׁעוּלִים
 שְׁמוּנָה עֶשְׂרֵה בְּחֻשְׁבוֹן, וְזֵה ח"י
 הַעוּלָמִים.

קָם הַתִּנָּא הַשְּׁנֵי וְאָמַר לוֹ: הָרִי
 תִּנָּא שְׁמַסִּיעַ לָךְ, בְּרַמְח, שְׁהוּא
 כְּלוּל מְאַרְבַּע פְּרָשִׁיִּות, וְזֵה ו'
 שְׁהוּא הַעַמּוּד הַאֲמַצְעִי כּוֹלֵל שֵׁשׁ
 תְּבוֹת הַיְחוּד, וּמֵאִתִּים אַרְבַּעִים
 וְשְׁמוּנָה תְּבוֹת שְׁנֵאמַר בּוֹ וְשִׁים
 בְּסַלְע קַנְיָד.

שְׁהִרִי קַרְנֵי פָּרָה אֲצִלְךָ, שְׁהִם שְׁנֵי
 נְבִיאֵי אֱמֶת, עֲלֵיהֶם נֵאמַר אֲצַמִּיחַ
 קֶרֶן לְדָוִד, וּמְצַמִּיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה.
 מְצַד שֶׁל הַשְּׂכִינָה נִקְרָא קַרְנֵי
 פָּרָה, מְצַד שֶׁל הַשׁוּר - וְקַרְנֵי רֵאִם
 קַרְנֵי, וְהֵם מְשִׁיחַ רֵאשׁוֹן וְשִׁנֵּי י'
 ו', בֵּית רֵאשׁוֹן וְשִׁנֵּי ה"ה.

וְשְׂכִינְתָּהּ נוֹטֵלָת בְּגַד מַלְכוּת מְאַשׁ
 אֲדָמָה וְנִצְבַּעַת בֵּהּ, וְנִקְרָאֵת אֲדָם
 פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה, אֲדָמָה וְדָאֵי
 מְצַד הַגִּבּוּרָה, תְּמִימָה מִהַצַּד שֶׁל
 אוֹתוֹ שְׁנֵאמַר בּוֹ הִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי
 וְהָיָה תְּמִים, אֲשֶׁר אֵין בֵּהּ מוּם
 מְצַד שֶׁל יַעֲקֹב שְׁאֵין בּוֹ פְּסוּלָת,
 שְׁנֵאמַר בּוֹ וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, יַעֲקֹב
 שְׁלָמְעֵלָה, וּבְדַמּוּתוֹ יַעֲקֹב
 שְׁלָמְטָה. אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עַל,
 מְשַׁעֲבּוּד הַגָּלוּת, בְּגִלְלָא שְׁהִיא
 נִקְרָאֵת שְׂכִינָה הַעֲלִינוּהּ, וְלֹא
 עוֹד, אֶלָּא שְׁהִיא נִקְרָאֵת שְׁבַת,
 שְׁהִיא אָסוּרָה בְּמִלְאַכָּה, מְשׁוּם
 שְׁנִקְרָאֵת חֲרוּת.

בְּגִין דְּאִתְּקַרִּיאַת חֲרוּת.

וְשִׁלְמָה בְּגִינָה אָמַר (קהלת ז' כג) אָמַרְתִּי אַחְכָּמָה
וְהִיא רְחוּקָה מִמֶּנִּי, בְּגִין פְּרָה אֲדוּמָה
בְּשִׁבִיל פְּרָה אֲדָמָה, שֶׁהִיא
מְטַהֶרֶת אֶת הַטָּמֵא וּמְטַמְּאָה אֶת
הַטָּהוֹר שֶׁהִתְעַסֵּק בָּהּ, וְסוּד הַדְּבָר
- מִי יִתֵּן טָהוֹר מִטָּמֵא לֹא אֶחָד,
מְטַהֶרֶת אֶת הַטָּמֵא מִן הַצֵּד שֶׁל
הַיָּמִין, שֶׁהִכְהֵן מִצַּד הַיָּמִין נִקְרָא
אִישׁ טָהוֹר, מִשּׁוּם שֶׁלְּצַד (שצ"ד)
הַיָּמִין הִיא מִים שֶׁל הַתּוֹרָה, אֵף
עַל גַּב שִׁיְהִיָּה טָמֵא, נִטְהָר בָּהּ,
וּמְטַמְּאֵת אֶת הַטָּהוֹר זֶו גְּבוּרָה,
שֶׁלְּצַד סמ"ל שֶׁנֶּפֶל מְקֻדְשָׁתוֹ,
וְמָה שֶׁהִיָּה טָהוֹר טָמֵא אוֹתוֹ
מִשּׁוּם שֶׁשׁוֹלֵט עַל חִילוֹת
הַטָּמְאָה, וְהִכְהֵן שֶׁהוּא טָהוֹר,
כְּשֶׁהִיָּה מִתְעַסֵּק לְקַרְבוֹ לְעֻזְאוֹל,
הִיָּה מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל
חַטָּאֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר פִּי בַיּוֹם
הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם
וְכוּ', וְהוּא, שֶׁהִיָּה טָהוֹר, הִיָּה
מִתְטַמֵּא בְּאוֹתוֹ עֻזְאוֹל, וְכֵן לְמִי
נִדְּהָ הִיָּה הִכְהֵן מְטַהֵר אוֹתָהּ,
וְהוּא הִיָּה נִטְמָא עַד עֵת עָרֵב
שֶׁהִיָּה נִטְהָר.

וְעוֹד מְטַהֶרֶת אֶת הַטָּמֵא, כְּשֶׁנּוֹלַד
מִשֶּׁה נֶאֱמַר בּוֹ (אצ"ל בת פרעה), וְתָרָא
אוֹתוֹ פִּי טוֹב הוּא, שֶׁרָאָתָה עִמּוֹ
שְׁכִינָה, וּמִיָּד שֶׁנִּגְעָה (היא) בּוֹ,
נִטְהָרָה וְנִרְפְּאָה מִצָּרְעָתָה,
וּבְמִשֶּׁה נִדְּבָקָה צָרַעַת, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר וְהִנֵּה יָדוֹ מִצָּרַעַת כְּשֶׁלֶג.
שֶׁבְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁנִּגְעָה בּוֹ בַּת
פְּרָעָה, פְּרָחָה מִמֶּנּוּ הַשְּׁכִינָה,
וּמִשּׁוּם זֶה, כְּשֶׁרָצָה לְהִתְקַרֵּב
אֵלֶיהָ בִּסְנֵה, אָמְרָה לוֹ אַל תִּקְרַב
הַלּוֹם שֶׁל נְעֻלְיָךְ מֵעַל רִגְלֶיךָ, עַד
שִׁיתְּפֹשֵׁט מְאוֹתוֹ הַגּוּף שֶׁנִּגְעָה בּוֹ
בַּת פְּרָעָה, שֶׁם הָרְאָה לוֹ שְׁגוּף
הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה הוּא צָרַעַת
מִעוֹר הַנְּחָשׁ.

אֲחֵר שֶׁהִתְפֹּשֵׁט מִמֶּנּוּ וְחֹדֵר לָגֵן
עֲדָן, הַתְּלַבֵּשׁ בְּגוּף קָדוֹשׁ לוֹ, וְזֵהוּ
וְהִנֵּה שָׂבָה כְּבִשְׂרוֹ, וְכֵן מִשֶּׁה

וְשִׁלְמָה בְּגִינָה אָמַר (קהלת ז' כג) אָמַרְתִּי אַחְכָּמָה
וְהִיא רְחוּקָה מִמֶּנִּי, בְּגִין פְּרָה אֲדוּמָה
בְּשִׁבִיל פְּרָה אֲדָמָה, שֶׁהִיא
מְטַהֶרֶת אֶת הַטָּמֵא וּמְטַמְּאָה אֶת הַטָּהוֹר
דְּאִתְּעַסֵּק בָּהּ, וְרָזָא דְמִלָּה מִי יִתֵּן טָהוֹר מִטָּמֵא
לֹא אֶחָד (אייב י"ד), מְטַהֶרֶת אֶת הַטָּמֵא מִסְטָרָא
דִּימִינָא, דְּכִהְנָא מִסְטָרָא דִּימִינָא אֶתְקָרִי אִישׁ
טָהוֹר, בְּגִין דְּלִסְטָרָא (נ"א דִּסְטָרָא) דִּימִינָא אִיְהִי
מִיָּא דְאוּרִייתָא, אֵף עַל גַּב דִּיְהִיא טָמֵא אֶתְדַפֵּי
בָּהּ, וּמְטַמְּאֵת אֶת הַטָּהוֹר דָּא גְּבוּרָה, דְּלִסְטָרָא
סמ"ל דְּנֶפֶל מְקֻדְשָׁתִּיהָ, וְמָה דִּיהוּ טָהוֹר
סָאִיב לִיָּה, בְּגִין דְּשִׁלִּיט (דף מח ע"ב) עַל חִיילִין
דְּמִסְאָבוֹ, וְכִהְנָא דְאִיְהוּ טָהוֹר כַּד הוּא מְשַׁתְּדֵל
לְקַרְבָּא לִיָּה לְעֻזְאוֹל, הוּא מְטַהֵר לְיִשְׂרָאֵל מִכָּל
חֻבְיִין דְּלֵהוֹן, כְּמָה דְאֵתְ אָמַר (ויקרא טז) כִּי בַיּוֹם
הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם וְכוּ', וְאִיְהוּ
דִּיהוּ טָהוֹר הוּא מִתְטַמֵּא בִּיהוּא עֻזְאוֹל, וְהַכִּי
לְמִי נִדְּהָ הוּא כִּהְנָא מְטַהֵר לָהּ, וְאִיְהוּ הוּא
מִסְטָאֵב עַד עֲדָן רַמְשָׂא דִּיהוּ מִתְדַפֵּי.

וְעוֹד מְטַהֶרֶת אֶת הַטָּמֵא, כַּד נּוֹלַד מִשֶּׁה
אֶתְמַר בִּיהָ (לְגַבֵּי בַת פְּרָעָה) (שמות ב' ב) וְתָרָא
אוֹתוֹ פִּי טוֹב הוּא, דְּחִמָּאת עִמִּיהָ שְׁכִינָתָה,
וּמִיָּד דְּנִגְעָה (אִיְהוּ) בִּיהָ בַּת פְּרָעָה אֶתְדַפֵּיֵת
וְאֶתְסִיֵּאת מִצָּרְעָתָא דִּילָהּ, וּמִשֶּׁה אֶתְדַבְּקַת בִּיהָ
צָרַעַת, כְּמָה דְאֵתְ אָמַר (שם ד') וְהִנֵּה יָדוֹ מִצָּרַעַת
כְּשֶׁלֶג, דְּבִיהוּא זְמַנָּא דְנִגְעָה בִּיהָ בַּת פְּרָעָה,
פְּרָחַת שְׁכִינָתָא מִנִּיהָ, וּבְגִין דָּא כַּד בְּעָא
לְאֶתְקַרְבָּא לְגַבָּהּ בִּסְנֵה, אָמְרָה לִיָּה אַל תִּקְרַב
הַלּוֹם שֶׁל נְעֻלְיָךְ מֵעַל רִגְלֶיךָ (שם ג' ה) עַד
דִּיתְפֹּשֵׁט מִיהוּא גּוּפָא דְנִגְעַת בִּיהָ בַּת פְּרָעָה,
תִּמְן אַחְזִי לִיָּה, דְּגוּפָא דְבַר נֶשׁ בְּהִאי עֲלָמָא,
אִיְהוּ צָרַעַת מִמְשַׁכָּא דְחוּיָא.

לְבַתֵּר דְאֶתְפֹּשֵׁט מִנִּיהָ, וְהִדְר לְגִנְתָּא דְעֲדָן,
אֶתְלַבֵּשׁ בְּגוּפָא קְדִישָׁא דִּילִיָּה, וְדָא

התלבש ביה, וזהו והנה שבה כבשרו, ודא איהו והנה שבה כבשרו, פקדמיתא דאתמר ביה (בראשית ב כג) עצם מעצמי ובשר מבשרי, ומשום זה אמר לו של נעליך מעל רגליך, זה הגוף שהיה לו כנעל, אותו שנגעה בו בת פרעה והתלבש באחר, ובאותו זמן חזרה עליו השכינה.

ומשום זה נראה (הראה) לו באותות שעשה באות הראשונה, ואמר לו הבא נא ירך בחיקך וכו', ולמה בחיקך? פאן רומז, משכבת חיקך שמר פתחי פיך, והנה מצרעת כשלא, ואחר כך הראה לו שנטהר בתורה, זהו שכתוב ביה והנה שבה כבשרו.

ועוד, שכינה תחתונה היא עגלה ערופה, ומצד של פרה - שור, וזהו לפני שור מהשמאל, ומצד של עגלה - עגל בן בקר לחטאת, ופרה ודאי נקראת שכינה עליונה כשנוטלת מגבורה, ושכינה תחתונה עגלה כשנוטלת ממנו. ועוד קרני פרה - נצח והוד, בהם עמים ינגח יחדו, קרני ראם - חסד גבורה, שיעשה בהם קרב עם עמלק, וימחה אותו ואת זרעו מהעולם.

ועוד קרני פרה, אלו תלמידי חכמים שמתופחים זה עם זה בתורה ומתנגחים כמו שורים זה עם זה, משום שתורה שבעל פה היא מצד הגבורה, שנקראת אלהים, ובו פותחת התורה בראשית ברא אלהים, בגלל זה תלמידי חכמים מתנגחים בתורה כמו שורים זה עם זה, ומשום זה יהו"ה כגבור יצא - מצד הגבורה, יריע - בתרועה, יצריח - בשברים, על איביו יתגבר - בתקיעה. באותו זמן כל הספירות

איהו והנה שבה כבשרו (שם ד ה), והכי אתלבש משה ביה, ודא איהו והנה שבה כבשרו, פקדמיתא דאתמר ביה (בראשית ב כג) עצם מעצמי ובשר מבשרי, ובגין דא אמר ליה של נעליך מעל רגליך (שמות ג ה), דא גופא זהוה ליה פנעל, ההוא דנגעה ביה בת פרעה, ואתלבש באחרא, ובההוא זמנא אהדרת עליה שכינתא. ובגין דא אתחזי (נ"א אחזי) ליה באתין דעבד באת קדמאה, ואמר ליה הבא נא ירך בחיקך וכו' (שם ד ו), ואמאי בחיקך, הכא רמיז משכבת חיקך שמור פתחי פיך (מלכה ז ו), והנה מצורעת כשלא (שמות ד ו), ולבתר אחזי ליה דאתדכיא באורייתא, הדא הוא דכתיב ביה (שם) והנה שבה כבשרו.

ועוד שכינתא תתאה איהי עגלה ערופה, ומסטרא דפרה שור, ודא איהו לפני שור מהשמאל (יחזקאל א ט), ומסטרא דעגלה, עגל בן בקר לחטאת (ויקרא ט ב), ופרה ודאי אתקריאת שכינתא עלאה פד נטלת מן גבורה, ושכינתא תתאה עגלה פד נטילת מניה.

ועוד קרני פרה נצח והוד, בהם עמים ינגח יחדו (דברים לג יז), קרני ראם חסד גבורה, דיעביד בהון קרבא בעמלק, וימחי ליה ולזרעיה מן עלמא.

ועוד קרני פרה אלין תלמידי חכמים דמתופחין דא עם דא באורייתא, ומתנגחין כשורים דא עם דא, בגין דאורייתא דעל פה איהי מסטרא דגבורה דאתקרי אלהים, וביה פתחת אורייתא בראשית ברא אלהים, בגין דא תלמידי חכמים אינון מתנגחין באורייתא כשורים דא עם דא, ובגין דא יהו"ה כגבור יצא (ישעיה מב יג) מסטרא

דגבורה, יריע בתרועה, יצריח בשברים, על איביו יתגבר בתקיעה בההוא

נוטלות מגבורה, והשם של יו"ד
ה"א וא"ו ה"א, ואפלו המלאכים
שלמעלה, וישאל שלמטה.

ואחר שנוטל מהם נקמה, יתמלא
רחמים על ישראל, ולפני שיהיה
נוטל נקמה מעמלק לא יושב
בכסא, ובאותו זמן שנוטל נקמה
מבני עשו, יבא לפיס את האילת,
והיא גוע"ה ובוכה. זהו שפתוב
רחל מבכה על בניה, עד שנשבע
לה הקדוש ברוך הוא להעבירם
מהעולם, ויהרג בהם עד
שיצטבע הים מדמם, ויהרג בהם
עד שיתפרנסו מהם חיות הבר
שנים עשר שנים, ועופות השמים
שבע שנים.

ועוד גע"א, תלש"א, אזל"א
גרי"ש, גע"א בתרועה, ונותן
בהם סקילה, זהו שפתוב ונטה
עליה קו תהו ואבני בהו. תלש"א
בשברים, ת"ל א"ש, (וזה שרפה),
ת"ל זה חנק, כמו זה א"ש שרפה.
אזל"א גרי"ש בתקיעה, שהוא
כמו רמח להרג אותם בהרג.

שרש"ת, תרועה, לתפס אותם
אסורים בבית האסורים של
המלך, כמו שנאמר לאסר
מלכיהם בזקים וכו'. שופ"ר
הול"ף, פס"ק, מק"ף, קול
השופר עולה בתרועה כמו רמח,
לעורר עליהם קול תרועת
מלחמה, וזה שופ"ר הול"ף.
פס"ק זה שברים, שעושה להם
פסקות וקשרים (קרטין או קרעין), וזו
מפת חרב והרג ואבדן. מק"ף
תרועה, זה חנק, וזהו הולף וחזק
מאד. מאד, זה מות שהתחזק
עליהם, כמו שמתן תורה.

ועוד אזל"א גרי"ש, השכינה
אומרת לקדוש ברוך הוא, גרש
האמה הזאת ואת בנה, אלו הערב

זמנא כל ספירן נטלין מגבורה, ושמא דיו"ד
ה"א וא"ו ה"א, ואפילו מלאכים דלעילא,
וישראל דלתתא.

ולבתר דנטיל נוקמא מנייהו, יתמלא רחמין
על ישראל, וקדם דיהא נטיל נוקמא
מעמלק, לא יתיב בכרסיא, ובההוא זמנא
דנטיל נוקמא מבני עשו, ייתי לפייסא
לאילתא, ואיהי גע"א ובוכה, הדא הוא
דכתיב (ירמיה לא יד) רחל מבכה על בניה, עד
דאומי לה קודשא בריך הוא לאעברא לון
מעלמא, ויקטול בהון, עד דיצטבע ימא מן
דמהון, ויקטול בהון עד דיתפרנסון מנהון
חיוון פרא תרי עשר שנין, ועופין דשמאי
שבע שנין.

ועוד גע"א, תלש"א, אזל"א גרי"ש, גע"א
בתרועה, ויהיב בהון סקילה, הדא הוא
דכתיב (ישעיה לד יא) ונטה עליה קו תהו ואבני
בהו, תלש"א בשברים ת"ל א"ש (ודא
שריפה), ת"ל דא חנק, פגוונא דא א"ש שריפה,
אזל"א גרי"ש בתקיעה, דאיהו פרומחא
לקטלא לון בהרג.

שרש"ת תרועה למתפש לון אסורין בבית
אסורין דמלכא, כמה דאת
אמר (תהלים קמט ה) לאסור מלכיהם בזקים וכו',
שופ"ר הול"ף, פס"ק, מק"ף, קלא דשופרא
סלקא בתרועה (דף טו ע"א) כרומחא, לעורר
עלייהו קול תרועת מלחמה, ודא שופ"ר
הול"ף, פסק דא שברים דעביד לון פסקות
וקטריין (נ"א וקרטין או וקרעין), ודא מפת חרב והרג
ואבדן, מקף תרועה דא חנק, ודא איהו הולף
וחזק מאד (שמות יט ט), מאד דא מות דאתתקף
עלייהו, פגוונא דמתן תורה.

ועוד אזל"א גרי"ש, שכינתא אמרת לקודשא בריך הוא, גרש האמה

הזאת ואת בנה (בראשית כא י) אלין ערב רב, (ש"א כו יב) דגרשוני מהסתפח בנחלת יהו"ה, גריש לון מן עלמא דין ומעלמא דאתי, דלא יהא לון חולקא עם ישראל, שופ"ר הול"ך, רבי"ע, רבי"ע, שניי גרישי"ן, שלשל"ת, בההוא זמנא נטיל קודשא בריך הוא רמ"ח, דאיהי רמ"ח תיבין דאית בקריאת שמע ושית תיבין דיחודא, ובה (במדבר כה ח) וידקר את שניהם, דכר ונוקבא, דא סמא"ל ונחש, ורבי"ע דיוקנא דומיא דרומ"ח.

רב, שגרשוני מהסתפח בנחלת יהו"ה, גרש אותם מן העולם הזה ומן העולם הבא, שלא יהיה להם חלק עם ישראל. שופ"ר הול"ך, רבי"ע, שניי גרישי"ן, שלשל"ת, באותו זמן נוטל הקדוש ברוך הוא רמ"ח, שהוא מאתים ארבעים ושמונה תבות שיש בקריאת שמע ושש תבות היחוד, ובה, וידקר את שניהם, זכר ונקבה, זה סמא"ל ונחש, ורבי"ע דמות דומה של רמ"ח. שניי גרישי"ן, גרש אותם הקדוש ברוך הוא מן השמים והארץ. באותו זמן, שקר הסוס לתשועה וכו', שהקדוש ברוך הוא רודף אחריהם, ונוטל אותם בשלשל"ת על צוארם, ואחר כך הורג אותם ברמח, שהוא רבי"ע. בראשונה גרש אותם, ואחר כך רדף אחריהם ותפס אותם, ואחר כך הרג אותם. ורבי"ע ושניי גרישי"ן ושלשל"ת, הם תקיע"ה שבריי"ם תרוע"ה. שבריי"ם, שבר תשבר מצבותיהם, אלו שנאמר בהם ויבאו בני האלהים להתיצב על יהו"ה, בדין על השכינה וישראל, שנאמר בו ויבא גם השטן בתוכם, זה סמא"ל שבא לקטרג על בני ישראל ולדון את השכינה, וכיון שהוא מבקש דין על השכינה ובניה, פאלו עומדים עליו. תרוע"ה, בה תרועם בשבט ברזל, תקיע"ה והוקע אותם ליהו"ה נגד (במדבר כה ד), ושופר איהו קלא, מניה נפיק קלא בתקיעה שבריים תרועה, תקיעה מן מוחא, שבריים מלבא, פמה דאת אמר (תהלים נא יט) לב נשבר ונדכה וגומר, דא איהו זבחי אלהי"ם ריח נשברה, קלא בתרועה מפנפי ריאה, וכלהו אתפלילו בקנה וריאה, ואתעבידו קול, ובפומא דבור.

שניי גרישי"ן, תריך לון קודשא בריך הוא מן שמיא וארעא, בההוא זמנא שקר הסוס לתשועה וכו' (תהלים לג יז), דקודשא בריך הוא רדיף אבתרייהו, ונטיל לון בשלשל"ת על צואריהון, ולבתר קטיל לון ברומחא דאיהו רבי"ע, בקדמיתא תריך לון, ולבתר רדיף אבתרייהו ותפיס לון, ולבתר קטיל לון. ורבי"ע, ושניי גרישי"ן, ושלשל"ת, אינון תקיע"ה שבריי"ם תרוע"ה, שבריי"ם (שמות כג כד) תשבר מצבותיהם, אלין דאתמר בהון (איוב א ו) ויבאו בני האלהי"ם להתיצב על יהו"ה, בדינא על שכינתא וישראל, דאתמר ביה ויבא גם השטן בתוכם, דא סמא"ל דאתא לקטרג על בנוי דישראל, ולדון לשכינתא, וכיון דהוא בעי דינא על שכינתא ובנוי, פאלו קיימין עליה, תרוע"ה בה (תהלים ב ט) תרועם בשבט ברזל, תקיע"ה והוקע אותם ליהו"ה נגד השמש (במדבר כה ד), ושופר איהו קלא, מניה נפיק קלא בתקיעה שבריים תרועה, תקיעה מן מוחא, שבריים מלבא, פמה דאת אמר (תהלים נא יט) לב נשבר ונדכה וגומר, דא איהו זבחי אלהי"ם ריח נשברה, קלא בתרועה מפנפי ריאה, וכלהו אתפלילו בקנה וריאה, ואתעבידו קול, ובפומא דבור.

וְעוֹד נִשְׁמָה רוּחַ וְנִפְשׁ שֶׁל אָדָם,
הֵן תְּקִיעַת תְּרוּעָה שְׁבָרִים. הַנֶּפֶשׁ
בְּלֵב, וְזֶה שְׁבָרִים, כְּמוֹ שְׁנֹאמְר
לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה. הַנִּשְׁמָה בְּמִחַ,
וְזוֹ תְקִיעָה. הַרוּחַ בְּכַנְפֵי רֵאָה,
שְׁנוֹשְׁבִים עַל הַלֵּב שֶׁהוּא אֵשׁ
דּוֹלֶקֶת, וְאִם לֹא, הִיא דּוֹלֶקת כֹּל
הַגּוֹף, וְסוּד הַדְּבָר - כְּנִפְי יוֹנָה
נִחְפָּה בְּכֶסֶף וְגוֹמֵר, וְהַרוּחַ כְּלוּלָה
מֵאֵשׁ וּמֵיָם, וּמְשׁוּם זֶה הוּא
תְּרוּעָה, וְעַלּוֹ נֹאמֵר אֲשֶׁרֵי הָעַם
יִדְעֵי תְרוּעָה, מְשׁוּם שֶׁהַנִּשְׁמָה
הִיא נִשְׁמַת חַיִּים, בֵּינָה שְׁנוֹטְלַת
מִחֲכָמָה, נֶפֶשׁ מַלְכוּת תְּבוּנָה, רוּחַ
תְּפָאֲרַת, וְהוּא הַדַּעַת שְׁכוּלָל אֶת
שְׁנֵיהֶם, עַלּוֹ נֹאמֵר וּבִדְעַת
חֲדָרִים יִמְלָאוּ.

וּמִבְּיִנָּה הַנְּבִיאִים, וְהֵם נִצַּח וְהוֹד,
וּמִמַּלְכוּת פְּתוּבִים, וְהֵם חֶסֶד
וְגִבּוּרָה תְּפָאֲרַת, תּוֹרָה כּוֹלָל כָּלֵם,
וְהַפֵּל עוֹמֵד עַל עֲמוּד אֶחָד, וְזֶה
צְדִיק יְסוּד עוֹלָם.

כְּבֵד וּטְחוּל זֶה סְמַא"ל וְנַח"שׁ.
הַכְּבֵד אֵשׁ אֲדָמָה, הַמְּרָה אֵשׁ
יִרְקָה, טְחוּל אֵשׁ שְׁחָרָה, יוֹתֵרֵת
כְּלוּלָה שֶׁל כָּלֵם. כְּבֵד וּטְחוּל -
סְמַא"ל וְנַח"שׁ, כְּבֵד - אֵל אַחַר,
מְרָה - סֵם הַמּוֹת שְׁלוֹ, טְחוּל -
נַחֵשׁ הַנִּקְבָּה שְׁלוֹ, חֵלֶב טָמֵא,
וּמְרָה הִיא חֲרָבוֹ שֶׁל מֵלֶאךְ הַמּוֹת,
כְּמוֹ שְׁנֹאמֵר וְאַחֲרִיתָהּ מְרָה
כִּלְעֵנָה חֲדָה כְּחָרֵב פִּיּוֹת. וּבַתּוֹרָה
שֶׁהִיא סֵם חַיִּים, אִם הַנִּשְׁמָה
טְמֵאָה, נִעְבֵּר מִן הָעוֹלָם. (כְּבֵד וּטְחוּל
זֶה סְמַא"ל וְנַחֵשׁ שֶׁהֵם אֵל אַחַר) וְכְּבֵד
שֶׁהוּא אֵל אַחַר בַּתְּרוּעָה שֶׁהוּא
רוּחַ, נִעְבֵּר מִן הָעוֹלָם, טְחוּל
שֶׁהוּא נַחֵשׁ בְּשְׁבָרִים שֶׁהוּא נֶפֶשׁ,
נִעְבֵּר מִן הָעוֹלָם, מְרָה שֶׁהוּא סֵם
הַמּוֹת בַּתְּקִיעָה, נִעְבֵּרֵת מִן
הָעוֹלָם.

אֲשֶׁרֵי הוּא מִי שְׁכוּלָל נִשְׁמָה וְרוּחַ
עִם הַנֶּפֶשׁ בְּקוּל שֶׁל הַתּוֹרָה,
שֶׁבַתּוֹרָה הַתְּחִיָּקוּ, שְׁכַל מִי שְׂאִינוּ

וְעוֹד נִשְׁמָתָא וְרוּחָא וְנִפְשָׁא דְבַר נֶשׁ, אֵינוֹן
תְּקִיעָה תְּרוּעָה שְׁבָרִים, נִפְשָׁא בְּלֵבָא וְדָא
שְׁבָרִים, כְּמָה דָּאֵת אֶמֶר לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה,
נִשְׁמָתָא בְּמוּחָא וְדָא תְקִיעָה, רוּחָא בְּכַנְפֵי
רֵיָאָה, דְנִשְׁיֵב עַל לֵבָא דְאִיהוּ נוֹר דְלִיק, וְאִם
לֹאוּ הוּוּ דְלִיק כָּל גּוּפָא, וְרִזָּא דְמַלְהַ כְּנִפְי
יוֹנָה נִחְפָּה בְּכֶסֶף וְגוֹמֵר (שם סח יד), וְרוּחָא כְּלוּל
מֵאֲשָׁא וּמֵיָא, וּבְגִין דָּא אִיהוּ תְרוּעָה, וְעַלִּיהַ
אֶתְמֵר (שם פט טז) אֲשֶׁרֵי הָעַם יִדְעֵי תְרוּעָה, בְּגִין
דְנִשְׁמָתָא אִיהִי נִשְׁמַת חַיִּים, בֵּינָה דְנִטְלָה
מִחֲכָמָה, נֶפֶשׁ מַלְכוּת תְּבוּנָה, רוּחַ תְּפָאֲרַת,
וְאִיהוּ דַּעַת כְּלוּל תְּרוּיָהוּ, עַלִּיהַ אֶתְמֵר (משלי
כד ד) וּבִדְעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ.

וּמִבְּיִנָּה נְבִיאִים, וְאֵינוֹן נִצַּח וְהוֹד, וּמִמַּלְכוּת
כְּתוּבִים וְאֵינוֹן חֶסֶד וְגִבּוּרָה, תְּפָאֲרַת
תּוֹרָה כְּלוּלָה כָּלֵהוּ, וְכָלָא עַל עֲמוּדָא חַד קִיִּימָא
וְדָא (משלי י כה) צְדִיק יְסוּד עוֹלָם.

כְּבֵד וּטְחוּל דָּא סְמַא"ל וְנַח"שׁ, כְּבֵד אֲשָׁא
סוּמְקָא, מְרָה אֲשָׁא יִרוּקָא, טְחוּל אֲשָׁא
אוּכְמָא, יוֹתֵרֵת כְּלוּלָה דְכָלְהוּ, כְּבֵד וּטְחוּל
סְמַא"ל וְנַח"שׁ, כְּבֵד אֵל אַחַר, מְרָה סֵם מוֹת
דִּילִיָּה, טְחוּל נַחֵשׁ נוֹקְבָא דִּילִיָּה, חֵלֶב טָמֵא,
וּמְרָה אִיהוּ חֲרָבָא דְמֵלֶאךְ הַמּוֹת, כְּמָה דָּאֵת
אֶמֶר (שם ה ד) וְאַחֲרִיתָהּ מְרָה כִּלְעֵנָה חֲדָה כְּחָרֵב
פִּיּוֹת, וּבְאוּרִיָּתָא דְאִיהִי סֵם חַיִּים אִי נִשְׁמָתָא
טְמֵא אֶתְעַבְרָא מִן עֲלֵמָא, (כְּבֵד וּטְחוּל דָּא סְמַא"ל
וְנַח"שׁ, דְאִיָּהוּ אֵל אַחַר), וְכְּבֵד דְהוּא אֵל אַחַר
בַּתְּרוּעָה דְאִיהוּ רוּחָא מִתְעַבְרָא מִן עֲלֵמָא,
טְחוּל דְהוּא נַחֵשׁ בְּשְׁבָרִים דְאִיהוּ נֶפֶשׁ
מִתְעַבְרָא מִן עֲלֵמָא, מְרָה דְהוּא סֵם הַמּוֹת
בַּתְּקִיעָה מִתְעַבְרָא מִן עֲלֵמָא.

וּבָאָה אִיהוּ דְכָלִּיל נִשְׁמָתָא וְרוּחָא עִם
נִפְשָׁא בְּקָלָא דְאוּרִיָּתָא, דְבְּאוּרִיָּתָא

אֶת־תִּקְפוֹן, דְּכָל מָאן דְּלֵא אֶתְעֶסַק בְּאוֹרֵייתָא,
 חֲלִישׁ נִשְׁמַתִּיה רִוּחִיה וְנִפְשִׁיה עֵילָא וְתַתָּא,
 וְיוֹתֵרֵת הִפְכַּד אִיהוּ זִוְנָה, שְׁיִוְרִין אִיהוּ לְכָל
 אֱלֹהִים אַחֲרִים מִתְתַּקְפָּא, וְאַמְאֵי אֶתְקֵרִיאַת
 יוֹתֵרֵת הִפְכַּד, אֲלֵא בְּתַר דְּעֵבִיד נְאוּפָא עִם
 פְּלָהוּ, יְהִיבַת שְׁיִוְרִין לְבַעֲלָהּ, וְעֵלָה אֶתְמַר (שם
 ד כו) פִּי בְּעַד אִשָּׁה זִוְנָה עַד כְּפַר לָחֵם, דְּאִיְהִי
 אֶתְחַמַּמַת מִכְּבֵּד, וְטַחֲוֹל (דף מט ע"ב) אִיהוּ
 שְׁחֹק הַפְּסִיל, וְעֵלִיה אֶתְמַר אִם רְאִיתָ רְשַׁע
 שְׁהַשְׁעָה מִשְׁחָקָת לֹו אַל תִּתְגַּרְהַ בּוֹ, בְּגִין
 דְּאִיהוּ שְׂאוּל תַּחְתִּית, דְּאֶתְמַר בִּיהַ צְדִיק מִמְּנוּ
 בּוֹלַע, אֲבָל צְדִיק גָּמֹור אֵינֹו בּוֹלַע, כְּבֵּד פּוֹעֵס
 וְקָטִיל.

עוֹסַק בְּתוֹרָה מְחֻלֵּשׁ נִשְׁמַתּוּ,
 רוּחוֹ וְנִפְשׁוֹ מְעַלָּה וּמְטָה, וְיוֹתֵרֵת
 הִפְכַּד הִיא זִוְנָה, שְׁיִוְרִים הִיא,
 לְכָל אֱלֹהִים אַחֲרִים מִחֻזְקָת,
 וְלָמָּה נִקְרָאת יוֹתֵרֵת הִפְכַּד? אֲלֵא
 אַחַר שְׁעוֹשָׁה נְאוּף עִם כָּלֵם,
 נוֹתַנַת שְׁיִוְרִים לְבַעֲלָהּ, וְעֵלִיה
 נְאָמַר כִּי בְּעַד אִשָּׁה זִוְנָה עַד כְּפַר
 לָחֵם, שְׁהִיא מִתְחַמַּמַת מִכְּבֵּד,
 וְטַחֲוֹל הוּא שְׁחֹק הַפְּסִיל, וְעֵלִיו
 נְאָמַר אִם רְאִיתָ רְשַׁע שְׁהַשְׁעָה
 מִשְׁחָקָת לֹו, אַל תִּתְגַּרְהַ בּוֹ, מִשּׁוּם
 שְׁהוּא שְׂאוּל תַּחְתִּית, שְׁנְאָמַר בּוֹ
 צְדִיק מִמְּנוּ בּוֹלַע, אֲבָל צְדִיק
 גָּמֹור אֵינֹו בּוֹלַע, הִפְכַּד פּוֹעֵס
 וְהוֹרֵג.

רַב מִבֵּין, לֵב יוֹדַע, לֵב רוֹאֵה, לֵב רֹאֵה,
 הֵלֵב הוּא שְׂכִינָה, שְׁלֵא נוֹטֵלֵת
 אֲלֵא דָם צַח, שְׁהִיא קֶרְפֵּן שֶׁל
 תְּפִלָּה נִקְיָה בְּלֵי חֲטָאִים וּבְלֵי
 פְּסִלֵת, וּמִקְרִיבָה לְבַעֲלָהּ אֶת
 הַיָּפָה שְׂבַכְלָה.

אֲבָר יוֹתֵרֵת הִפְכַּד לֹא נוֹתַנַת
 לְבַעֲלָהּ אֲלֵא שְׁיִוְרִים וּפְסִלֵת, וּמִי
 הוּא בַעֲלָהּ? (טחול) (כַּבֵּד) אֵל אַחַר,
 וּמִהַשְׁיִוְרִים הֵלְלוּ שְׁנוּטֵל מִמְּנָה,
 נַעֲשֶׂה דָם טַחֲוֹל חֲשׂוּף וְשַׁחַר,
 הוּא הַנְּחַשׁ הֶרְמַאי שְׁפַתָּה אֶת
 חוּהַ, שְׁהִיא הֵלֵב, וְגֵרַם לָהּ מוֹת.
 וְהָרִי שְׁנֵי בְּתֵי הֵלֵב הֵם, אֶת מִי
 מֵהֵם הוּא פִתָּה? אֲלֵא אוֹתוֹ שֶׁל
 שְׂמַאל, שְׁנְאָמַר בּוֹ לֵב כְּסִיל
 לְשְׂמַאלוֹ, וְעֵלִיו נְאָמַר וּמוֹצֵא אֲנִי
 מִר מִמּוֹת אֶת הָאִשָּׁה. לֵב חֲכָם
 לִימִינוּ, זֹו אִשְׁת חִיל עֲטֵרֵת
 בַּעֲלָהּ, עֵלִיה נְאָמַר מִצָּא אִשָּׁה
 מִצָּא טוֹב, שְׁהִיא יֵצֵר הַטוֹב מְזֹלוֹ
 שֶׁל אָדָם, עֵלִיה נְאָמַר לְהַנִּיחַ
 בְּרָכָה אֵל בֵּיתְךָ, בְּרַכַת יְהו"ה הִיא
 תַעֲשִׂיר, עֵלִיה נְאָמַר רְאֵה חַיִּים
 עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֵּת.

הִיא בְּדִיוֹקָן הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה

רַב מִבֵּין, לֵב יוֹדַע, לֵב רוֹאֵה, לֵב אִיהוּ
 שְׂכִינַתָּא, דְּלֵא נְטֵלָא אֲלֵא דְמָא צַח,
 דְּאִיְהִי קֶרְבְּנָא דְצִלוֹתָא נִקְיָה בְּלֵא חוּבִין וּבְלֵא
 פְּסוּלֵת, וּקְרִיבַת לְגַבֵּי בַעֲלָהּ שׁוֹפְרָא דְכֻלָּא.
 אֲבָר יוֹתֵרֵת הִפְכַּד לֹא יְהִיבַת לְבַעֲלָהּ אֲלֵא
 שְׁיִוְרִין וּפְסוּלֵת, וּמְאִי נִיהוּ בַעֲלָהּ (טחול)
 (ס"א כַּבֵּד) אֵל אַחַר, וּמְאִלִין שְׁיִוְרִין דְּנִטִיל מִנָּה
 אֶתְעֵבִיד דָּם טַחֲוֹל חֲשׂוּף וְאוּכְמָא, הוּא נַחַשׁ
 רְמַאי דְפִתֵי לְחוּהַ דְּאִיְהִי לְבָא, וְגֵרַם לָהּ מוֹתָא.
 וְהֵא תְרֵי בְּתֵי לְבָא אֵינֹון לְמָאן פִּתֵי מִנִּיְהוּ,
 אֲלֵא הֵהוּא דְשְׂמַאלָא דְאֶתְמַר בֵּהּ (קהלת
 י ב) לֵב כְּסִיל לְשְׂמַאלוֹ, וְעֵלִיה אֶתְמַר (שם ז
 כו) וּמוֹצֵא אֲנִי מִר מִמּוֹת אֶת הָאִשָּׁה, לֵב חֲכָם
 לִימִינוּ דָּא אִשְׁת חִיל עֲטֵרֵת בַּעֲלָהּ, עֵלִיה
 אֶתְמַר (משלי יח כב) מִצָּא אִשָּׁה מִצָּא טוֹב, דְּאִיְהִי
 יֵצֵר הַטוֹב מְזִלִיה דְּבַר נֵשׁ, עֵלִיה אֶתְמַר (יחזקאל
 מד ל) לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֵל בֵּיתְךָ, בְּרַכַת יְהו"ה הִיא
 תַעֲשִׂיר, וְעֵלִיה אֶתְמַר (קהלת ט ט) רְאֵה חַיִּים עִם
 אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֵּת.

אִיהִי בְּדִיוֹקָנָא דְשְׂכִינַתָּא תַתָּא פְּלִילָא מַעֲשָׂר, וְאִיְהִי נֵר מְצוּהַ, וְרוּחָא

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבידילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברי אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

קדיש דרבנן - נסח ספרד

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ.
וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ
לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא (בעשיית וְלְעָלְמָא
מְכַל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאָמִירִן בְּעֶלְמָא.
וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל
כָּל מַאֲן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אַתְר
וְאַתְר יְהִי לְהוֹן וּלְכוּן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי
וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וּפְרוּקְנָא מִן קַדָּם אַבּוּהוֹן דִּי בְּשְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. ⁽¹²⁸⁾ בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. ⁽¹²⁸⁾ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהִי שְׁמֵהּ
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. ⁽¹²⁸⁾ לְעָלְמָא
מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאָמִירִן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ
אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן
דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר,
יְהִי לְנָא וּלְהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קַדָּם מְאִרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא
וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה
וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾

ספר

מגילת הזוהר

מגיד

ובו
ט"ז
ספרים

מגילת הזוהר

שיעורים בזוהר היומי

990044-0722

הוצאה שנייה עם הוספות

סֵפֶר

לְיָמֵינוּ צִוְיָאֵלֵךְ

מִנְשֶׁקֶד

זבו
ט"ז
ספרים

סֵפֶר

מֵאֲזֵרוֹת

הַזֵּהָר

מִנְשֶׁקֶד

זבו ט"ז ספרים